

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 மே 4]

ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலே அது கூடாது, கூடாது என்பதற்காக, 'கூடாது' என்று சொன்னால், அப்படிப்பட்ட காரியத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு காவல்துறை துணையாக இருக்க வேண்டாம் என்பதற்காக, விருப்பு வெறுப்பிலிருந்து, 'சமன்செய்து சீர்தூக்கும் கோல் போல்' ஒரு தராசு போல நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற முறையிலே, அவர்கள் நிச்சயமாக அதைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்றும் அதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவல்துறை குறித்த விவாதத் திற்கு பதில் அளிப்பதற்கு முன்பு, இந்த மாமன்றத்திற்கு ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

The Supreme Court have directed the Government of India to constitute a Tribunal within one month from to day. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

தஞ்சை விவசாயிகளின் சார்பாகத் தொடரப்பட்ட வழக்கில், தமிழக அரசும் இன்னந்து சிறந்த வழக்கறிஞர்களை வைத்து வாதாடியது உங்களுக்குத் தெரியும். கர்நாடக மாநிலம் இன்னமும் பேச்சுவார்த்தையை நடத்தலாம் என்று கூறியபோது, இனிமேல் பேச்சுவார்த்தைக்கு இடமே இல்லை என்கிற தீர்மானத்தை, எல்லாக் கட்சிகளின் சார்பிலேயும், அனைத்து மாமன்ற உறுப்பினர்களும் அந்த வழக்கிலே வாதாடுகின்ற வழக்கறிஞர்களுக்கு மேலும் உறுதுணையாக இருக்கும் விதத்தில் நிறைவேற்றிக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அந்த உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் இந்த வெற்றியிலே பங்குண்டு என்பதைத் தெரிவித்து, அவர்களுக்கெல்லாம் என்னுடைய உளமார்ந்த நன்றியை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இங்கே உரை நிகழ்த்தியபோது, இறுதியிலே, அந்த கடிகாரத்தினுடைய வேகத்திற்கும் மணியினுடைய ஓசைக்கும் இடையே, நான் சொல்லிய கருத்துக் களுக்கு இயல்புடையதாக இருந்தாலும் கூட, ஒரு பழமொழியைச் சொன்னேன். அந்தப் பழமொழி, அவைக் குறிப்பிலே இடம் பெறுவது எனக்கும் அழகல்ல : இந்த அவைக்கும் அழகல்ல என்பதனால், அதனை நீக்கி விடுமாறு பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1990 மே 4]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவருடைய வேண்டு
கோளுக்கிணங்க, அந்தப் பழமொழி, அவைக்குறிப்பிலிருந்து
நீக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத்
தலைவர் அவர்களே,.... (குறுக்கீடு).

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத்
தலைவர் அவர்களே, மிக முக்கியமான மகிழ்ச்சிகரமான ஒரு
தீர்ப்பை, சுப்ரீம் கோர்ட் அளித்து, அதை மாண்புமிகு
முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவைக்கு அளித்திருக்கிறார்கள்.
அவையின் சார்பாக, அவையின் உறுப்பினர்களின் சார்பாக,
மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொண்ட இந்த
நல்ல முயற்சிக்கு, அதிலே நமக்குக் கிடைத்த வெற்றிக்கு,
முதலமைச்சர் அவர்களே முழு முழு காரணம் என்ற கார
ணத்தினால், அவருக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்
கிறோம்.

(மேசையைத் தட்டும் ஒலி.)

(11-35 மணி.)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே,
இந்த மகிழ்ச்சியிலே நம்மேரோடு இருந்து கொண்டாடுவதற்கு
பிரதான எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் இங்கில்லை என்கின்ற
வேதனை என்னுடைய இதயத்தை ஒருபுறம் குடைந்து
கொண்டிருந்தாலும் கூட, வெளியில் இருந்தாலும் அவர்களும்
மகிழ்ச்சி அடைவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு என்னுடைய
உரையைத் தொடங்குகின்றேன்.

காவல் துறை குறித்த ஆய்வுரை, தீயணைப்புத் துறை
குறித்த விளக்கக் குறிப்புகள், அதைப்போல ஆயத் தீர்வை
குறித்த விளக்கக் குறிப்புகள் இவைகளின் மீது நேற்றும்,
இன்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், கட்சிகளின் தலைவர்கள்
அரிய கருத்துக்களையெல்லாம் எடுத்து வழங்கியிருக்கிறார்கள்.
குறிப்பாக இறுதியாகப் பேசிய, காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய
துணைத் தலைவர் மிகவும் பொதுவான அறிவுரைகளை,
கண்டிக்கின்ற நேரத்திலே கண்டித்து, திருத்திக் கொள்ள
வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு, பொதுவான
அறிவுரைகள் பலவற்றை இங்கே எடுத்துக் கூறியமைக்காக
அவர்களை நான் பாராட்டவும், நன்றி கூறவும் கடமைப்
பட்டவனாக இருக்கின்றேன். காவல்துறை, எந்த ஒரு கட்
சிக்கும் எதிரான, விரோதமான, பகையான ஒரு துறை
அல்ல. அப்படிப்பட்ட அந்தத் துறை குறித்து, இங்கே பேசப்
பட்ட எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களுடைய பேச்சுக்களும்,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மே 4]

உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்களும், ஒரு விரோத மனப் பான்மையோடு கூறப்பட்டவை என்று நான் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இன்னும் நல்ல முறையில் காவல் துறை பணியாற்ற வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தோடு எடுத்து வைக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் என்றே நான் அவைகளை ஏற்றுக் கொள்கின்றேன். அந்தத் துறையினுடைய பொறுப்பை நான் சேர்த்து வகிக்கிறேன் என்ற காரணத்தினாலே இங்கே நீங்கள் சொன்ன எல்லாக் கருத்துக்களையும் ஏற்று, அந்தக் கருத்துக்களில் ஒன்றிரண்டு தவறானவைகளாக இருந்தாலும் கூட, அவைகளைப் பற்றிய விளக்கங்களை உங்களுக்குக் கூறி, நீங்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப் போல் தவறு இந்தக் காவல் துறையின்பால் இருந்தால், எந்த முறையிலே அந்தத் திருத்தத்தை செய்வதற்கு என்னென்ன முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமோ, அந்த முயற்சிகளையெல்லாம் மேற்கொள்வேன் என்று உறுதியளிக்கின்றேன்.

நேற்றைய தினம் மிக முக்கியமாக இந்த ஆய்வுரையிலே ஒரு பிரச்சினை கிளப்பப்பட்டு, நேற்றைக்கு தாங்களும் நானும் அவை முன்னவரும் எவ்வளவோ எடுத்துக் கூறியும் கூட ஆய்வுரையிலே உள்ள ஒரு வாக்கியத்தை அகற்றா விட்டால், இந்த அவையிலே, விவாதத்திலே கலந்து கொள்ள மாட்டோம் என்று பிரதான எதிர்க்கட்சி வெளி நடப்புச் செய்து, தங்களுடைய கண்டனத்தை அத்தோடு நிறுத்தாமல், மீண்டும் உள்ளே வந்து அவை நடப்பதற்கு குறுக்கே சில செயல்களைப் புரிந்த காரணத்தினாலே வெளியேற்றப்பட வேண்டிய வேதனையான நிலை உருவாகி, தொடர்ந்து இன்றும் அதே நிலை ஏற்பட்டு, பிறகு தாங்களும் நானும் எவ்வளவோ முயன்றும் கூட, அதற்குப்பிறகு நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் திரு. குமரி அனந்தன், கொறடா திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும் முயன்றும் கூட அந்தத் தூதும் பயனளிக்காமல் போய்விட்டது என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளாதது வருத்தப்படத் தக்கது. அவர்களும் இருந்து தாக்கியோ அல்லது வேகமாகப் பேசியோ குற்றம் குறைகளை எடுத்துச் சொல்வார்களேயானால், அது எனக்கு மெத்தவும் பயன்படக் கூடும். ஏனென்றால் மக்களைப் பாதுகாக்க, சட்டம் ஒழுங்கு அமைதி, ஆகியவற்றை நிலைநாட்ட, மிக முக்கியமான பொறுப்பைக் கையிலே ஏந்தியிருக்கிற ஒரு மாபெரும் இலாக்கா காவல் துறை என்ற காரணத்தினால் எல்லோருடைய கருத்துக்களும் அதற்குத் தேவைப்படுகின்றன. ஆனால் மிகச் சாதாரண ஒரு காரணத்தைக் காட்டி அவர்கள் இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளாமலேயே போயிருக்கிறார்கள்.

1990 மே 4]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நான் காலையிலே சொன்னேன், ஆய்வுரையில் இது போன்று வாக்கியங்கள் இன்று நேற்றல்ல, அ. தி. மு. க. ஆட்சிக் காலத்திலேயிருந்து நிறைய இடம் பெற்றிருக்கின்றன என்று நான் குறிப்பிட்டேன். 1980-81ஆம் ஆண்டு இந்த அவையிலே வைக்கப்பட்ட காவல் துறை ஆய்வுரையில், 23 ஆம் பக்கத்தில் வந்திருக்கின்ற அந்த வாசகம்.....

(11-40 மணி)

“ 23-12-1980-லேயிருந்து நாராயணசாமி நாயுடு தலைமையிலான சங்கம் இன்றியமையாப் பொருள்களை எடுத்துச் செல்வதைத் தடுத்து நிறுத்தும் போராட்டத்தைத் தொடங்கி மாநில அளவிலான முழு அடைப்புப் போராட்டத்தை நடத்தி அப்போராட்டத்தில் பாலங்களை வெடி வைத்துத் தகர்த்தல், பேருந்துகளையும், லாரிகளையும் கொளுத்துதல், மின் கம்பிகளை வெட்டி நெடுஞ்சாலைகளின் குறுக்காகப் போடுதல், நீர் வழங்கும் குழாய்ப் பாதைகளை சேதப்படுத்துதல் போன்ற பல்வேறு வன்முறைச் செயல்களில் ஈடுபட்டார்கள் என்று விவசாய சங்கத்தினுடைய தலைவர் அவர்களைப் பற்றியே 1980-81ஆம் ஆண்டு காவல் துறை ஆய்வு உரையிலே கூறப்பட்டு இருக்கிறது. அதை எடுக்க வேண்டும் என்று எதிர்க் கட்சியினர் யாரும் கூறி வெளிநடப்பு கூட செய்யவில்லை. ஆனால் அந்தக் கருத்துக்கு மாறான கருத்துக்களை விவாதத்திலே எடுத்து வைக்கின்ற பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கு எதிர்கட்சியினர் வாதிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அதே 1980-81-ல் 27-ஆம் பக்கத்தில் “ ஆத்தூர் கடைத் தெருவிலே உள்ள ஜாதி இந்துக்களின் கூரைவேய்ந்த கடைகளுக்கு மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸத்தைச் சேர்ந்த ஆதிதிராவிட விவசாயிகள் தீயிட்டார்கள் ” என்றே கூட அவர்கள் ஒரு வாக்கியத்தைப் பதித்து இருக்கிறார்கள். அதற்காக இதுபோன்ற எந்த ஒரு முடிவையும் எந்த ஒரு நிலையையும் அன்றைக்கு இருந்த எதிர்க்கட்சியினர் எடுக்கவில்லை. மாறாக, ஆய்வு உரையிலே வந்திருக்கின்ற அந்தக் கூற்று தவறானது என்று சுட்டிக் காட்ட வாய்ப்பு அன்றைக்கு பயன்படுத்திக்கொள்ளப்பட்டது.

மற்றொன்று, 42-ஆம் பக்கத்தில் 1980-81ஆம் ஆண்டு ஆய்வு உரையில் “ மயில்சாமி என்பவர் தன் மீது காறி உமிழ்ந்து செருப்பால் அடித்துவிட்டதாகக் குற்றஞ்சாட்டி ஆசிரியர் ஒருவர் கொடுத்த புகாரின் மேல் விசாரணை நடந்தது ” என்று இருக்கிறது. எவ்வளவு இழிவான வார்த்தைகள் எல்லாம் அதிலே இடம் பெற்று, ஒரு ஆசிரியர் கொடுத்த புகாரைப் பற்றி மயில்சாமி என்பவருடைய பெயரும் குறிப்பிடப்பட்டு வெளிவந்திருப்பதற்காகத்தான் இதைச்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மே 4]

சொல்கிறேன். இவைகள் எல்லாம் கூட நீதிமன்ற விசாரணையிலே இருந்த நேரத்திலே தான் இந்த ஆய்வு உரைகள் இந்த மன்றத்திலே வைக்கப்பட்டன என்பதையும் நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று, 1982-83-ஆம் ஆண்டு ஆய்வு உரையில் 65-ஆம் பக்கத்தில் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நடத்திய ஒரு போராட்டத்தைக் குறிப்பிடும்போது, “தடை உத்திரவை மீறி அழகர்சாமி, எம்.எல்.ஏ., சிவசாமி, வரதராஜன், சின்னச்சாமி கவுண்டர், முத்துச்சாமி கவுண்டர் உட்பட 322 பேர்கைது செய்யப்பட்டார்கள்” என்று அதன் காரணமாக எழுந்த விளைவுகள் அந்த ஆய்வு உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த ஆய்வு உரை வெளிவந்த நேரத்திலே, இங்கிருந்த அழகர்சாமி அவர்கள் அதற்கு பதில் அளித்தார்களே அல்லாமல், அந்த ஆய்வு உரையிலேயிருந்து அந்தக் கருத்தை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. ஆய்வு உரையிலே அப்படிப்பட்ட கருத்துக்கள் இடம் பெறுகின்ற காரணத்தால், அதை உறுப்பினர்கள் ஒரு வாய்ப்பாக பயன்படுத்திக் கொண்டு அதைப்பற்றி பேசவே கூட ஒரு சந்தர்ப்பத்தைப் பெற்று தங்களுடைய கருத்துக்களை அவைக்கும் நாட்டுக்கும் அறிவிக்க அதை பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதே பக்கத்தில் இன்னொரு இடத்தில், “22—11—1982 அன்று மதுரை மேலூரில் பெரியாறு பனிரெண்டாம் கால்வாய் ஆயக்கட்டுப் பகுதியைச் சேர்ந்த சுமார் 3,000 விவசாயிகள் பாசனத்திற்கு தண்ணீர் விடக் கோரி வீரண்ண அம்பலம், எம்.எல்.ஏ., தலைமையிலே மேலூர் வட்டாட்சி அலுவலகத்திற்கு ஊர்வலமாகச் சென்று மனு கொடுத்தார்கள். ஊர்வலத்தினர் கலைந்து செல்லும்போது மேலூர் எல்லையிலே திருச்சிராப்பள்ளி சாலையில் சென்றுக் கொண்டிருந்த பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகம், சேரன் போக்குவரத்துக் கழகப் பேருந்துகளின் மீது கல்லெறிந்தார்கள்” என்று ஒரு எல்.எல்.ஏ-வை சம்பந்தப்படுத்தியே அன்றைக்கு ஆய்வு உரை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த எழுத்துக்கள் அகற்றப்பட வேண்டும் என்று அன்றைக்கு யாரும் கோரவில்லை. அதற்கு மாறாக, அந்த ஆய்வு உரையில் இருந்த கருத்தை எதிர்த்து அன்றைய தினம் பேசப்பட்டு இருக்கிறது.

1984-85-ல் 85-ஆம் பக்கத்தில் ஆய்வு உரையில் ஒரு சம்பவத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, “இச்சம்பவம் தொடர்பாக கோட்டை காவல் நிலைய குற்ற எண். 1239-ல் ஒரு வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டது. பொதுக்கூட்டத்தில்

1990 மே 4]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

முஸ்லீம் இனத்தவரையும், அவர்களது தலைவர் காயிதே மில்லத் பற்றியும் தரக்குறைவாகப் பேசியதாக ராமகோபாலன் மீது கோட்டை காவல் நிலையக் குற்ற எண். 1240/84-ல் ஒரு வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டது'' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. காலையிலே கூட நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சி துணைத் தலைவர், “ எம்.எல்.ஏ. மாத்திரம் அல்ல; அவர்களுடைய தலைவர் ” என்று சொன்னார்கள். காயிதே மில்லத் அவர்கள் எவ்வளவு பெரிய தலைவர் என்பதை நம்முடைய இலக்கியச் செல்வர் உணராதவர் அல்ல. அவருடைய பெயரைப் போட்டு அவரைப் பற்றி இழிவாகப் பேசியதும் இதிலே குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. அதைப் போலவே இப்பொழுது வெளியிடப்பட்டுள்ள இந்த ஆய்வு உரையிலே கூட எம்.எல்.ஏ.-வை ஆளும் கட்சியோ அல்லது காவல்துறையோ, முதலமைச்சரோ குறை கூறி அந்த ஆய்வு உரையிலே எந்த வாக்கியமும் இடம்பெறவில்லை.

(11-45 மணி)

அதிலே இடம் பெற்றிருப்பதெல்லாம், பேசிய ஒரு நபர், இதுபோன்ற வன்முறைகளைத் தூண்டுகின்ற வகையிலே பேசிய காரணத்தாலே, எம்.எல்.ஏ.-வைப்பற்றி மாத்திரமல்ல, அந்த ஊர் ஒன்றியத் தலைவரைப் பற்றியும் பேசிய காரணத்தால், அங்கே இத்தகைய விளைவுகள் எழுந்தன என்று, ஒரு கலவரம் உருவானதற்கான சூழ்நிலை எப்படி அங்கே ஆரம்பமாயிற்று என்பதற்குத்தான் அந்த ஆய்வுரையிலே அதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே அல்லாமல் வேறல்ல. யாரையும் வேண்டுமென்றே இழிவுபடுத்துவதற்காக அல்ல. நான் காலையிலே சொன்னதைப் போல, பெயரைக் கூட போடவில்லை. நான் இங்கே படித்துக் காட்டியவைகளில் எல்லாம் பெயர்களையும் அதிலே அச்சடித்து இருக்கிறார்கள். இதிலே பெயரைக் கூடப் போடவில்லை. ஒரு எம்.எல்.ஏ., என்று தான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் குறை கூறிப் பேசினார் அந்த நபர் என்று தான் இருக்கிறதே அல்லாமல் வேறல்ல. இதை ஒரு பெரிய காரணமாக எடுத்துக்காட்டி, இரண்டு நாள் இந்த அவையிலே காவல்துறை மானியத்திலே எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய கருத்துக்களையெல்லாம் சொல்கின்ற வாய்ப்பை அவர்களாகவே தவறவிட்டுக் கொண்டு நம் மீது பழி போடுவதை நான் உள்ளபடியே மெத்த வேதனையோடு கண்டிக்க வேண்டியவனாக இருக்கின்றேன். வேறு வழியில்லை, இத்தகைய செயல்களைக் கண்டிப்பதைத் தவிர என்றும் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மே 4]

காவல்துறை எந்த அளவிற்கு எல்லாம் மக்களோடு தொடர்பு கொண்ட துறை என்பதனை இங்கே பேசிய நம் முடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களும் மற்றும் அப்துல் லத்தீப் அவர்களும் மற்றும் வரதராசன் அவர்களும் இங்கே எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டவும் உயிருக்கும் உடமைக்கும் மக்களுக்கு உரிய பாதுகாப்பைத் தரவும், குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்கவும், புலன் விசாரணையிலே ஈடுபடவும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட குற்றங்களிலே குற்றவாளிகளுக்குத் தண்டனை பெற்றுத் தர நீதிமன்றங்களுக்கு வழக்கை எடுத்துச் செல்லவும், போக்குவரத்தை ஒழுங்கு செய்யவும் குற்றங்கள் தோன்றுவதற்கு முன்பே, அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியதைப் போல, புலனாய்வின் மூலமாக செய்திகளை அறிந்து, முன்னெச்சரிக்கையாக நடவடிக்கைகளை எடுக்கவும் இவை போன்ற சமுதாயப் பணிகளிலே காவல்துறையினர் ஈடுபடுகிறார்கள்.

அத்தகைய காவல் துறையிலே உள்ள கேடுபாடுகளை, ஒரு சிலர் செய்கின்ற தவறுகளை, இதே இடத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த நானும் சுட்டிக் காட்டி இருக்கின்றேன். குறிப்பிட்ட சம்பவங்களை அன்றிருந்த ஆளுங்கட்சிக்கு எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றேன். ஆனாலும் காவல்துறைக்கு என்று உள்ள மாண்பினையும் அதனுடைய கடமைகளையும் என்றைக்கும் நான் குறைத்து மதிப்பிட்டவன் அல்ல. இன்றைக்கு நம்முடைய வரதராசன் அவர்கள் பேசும்போது, கடைசியாக போனால் போகிறது என்று காவல்துறையிலே உள்ள அலுவலாளர்களுடைய நலன்களைப் பற்றி பேசினார்கள் என்றாலும்கூட, அவர்களுடைய மொத்தப் பேச்சைக் கவனிக்கும்போது காவல்துறை மீதே ஒரு வெறுப்பை அவர் மனதிலே தேக்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறாரோ, அந்த அளவிற்குக் காவல்துறை அவரைப் போன்றவர்களுடைய உள்ளத்தைக் கெடுத்து வைத்திருக்கிறதோ, அப்படிப்பட்ட நினைவு அவருக்கு ஏற்படுவதற்குக் காவல்துறை காரணமாக இருந்திருக்கிறதோ என்று கூட நான் எண்ணியதுண்டு. ஆனால் நானும் சரி, மற்றவர்களும் சரி, காவல்துறையை இன்றைக்கும் காணுகின்ற நேரத்தில், இதிலே உள்ளவர்களும் நம்மைப் போன்ற மனிதர்கள் தான் என்பதையும் எப்படி அரசு அலுவலாளர்களுக்காக நாம் இன்றைக்கு வாதாடுகிறோம். அரசு அலுவலாளர்கள் அனைவருமே நூற்றுக்கு நூறு பேர் நல்லவர்கள் என்று சொல்லி நாம் வாதாடவில்லை. ஆசிரியர்களுக்காக நாம் வாதாடுகிறோம், ஆசிரியர்கள் அத்தனை இலட்சம் பேருமே நல்லவர்கள் என்று சொல்லி அவர்களுக்காக நாம் வாதாடவில்லை.

1990 மே 4]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தொழிலாளர்களுக்காக நாம் வாதாடுகின்றோம். அந்தத் தொழிலாளர்களிலே ஒரு 10 சதவீதம் பேர், 20 சதவீதம் பேர் இன்றைக்கு தனிப்பட்ட முறையிலே அவர்கள் கடமை மறந்தவர்களாக, கண்ணியமற்றவர்களாக இருக்கக் கூடும். இருந்தாலும் மொத்த சமுதாயத்திற்காக, பாட்டாளி சமுதாயத்திற்காக, வாதாடுகிறோம். அதைப்போலத்தான், ஆசிரியர்களிலே சில பேர் தவறானவர்கள் இருப்பதைப் போல, தொழிலாளர்களிலே சில பேர் தவறானவர்கள் இருப்பதைப் போல, அரசு அலுவலர்களிலே சில பேர் தவறானவர்கள் இருப்பதைப் போல, காவல் துறையிலும் சில பேர் தவறானவர்கள் இருக்கக்கூடும். நான் இல்லேயென்று மறுக்கவில்லை. அதை மறுக்காத காரணத்தினாலே தான், வரதராசன் அவர்களே இங்கே எடுத்துக்காட்டிய பல சான்றுகளை, நானே சொன்ன பல சான்றுகளை இங்கே நான் மறுக்கவில்லை. காரணம், இதே அவையிலே நானே கூறிய ஒப்புக்கொண்ட குற்றச்சாட்டுக்கள் அவை. இவைகளையெல்லாம் திருத்துவதற்கு நாம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். நான் ஒன்றை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் சாதிக் கலவரம், மதக் கலவரம், வேறு சில வகுப்புக் கலவரங்கள் அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமாக நடைபெறுகின்றன. என்றாலும் கூட, அண்மையிலே, டெல்லியிலே 2 மாநாடுகள் நடைபெற்றன. ஒரு மாநாட்டில் இந்தியாவின் ஒருமைப்பாடு குறித்து விவாதிக்கப்பட்டது. அந்த மாநாட்டுக்குத் தமிழக அரசின் சார்பாக நம்முடைய வருவாய்த்துறை அமைச்சர் நாஞ்சி லார் அவர்கள் சென்று இருந்தார்கள். அங்கே எடுத்து வைக்கப்பட்ட கருத்துக்களில் இந்தியாவிலே இன்றைக்குப் பரவலாக நடைபெறுகிற அளவுக்கு கலவரங்கள் தமிழ்நாட்டிலே இல்லை என்கின்ற புள்ளி விவரம் அங்கே தரப்பட்டது.

(11-50 மணி.)

இதற்கு அடுத்து அண்மையிலே டெல்லியிலே இன்னொரு மாநாடு இந்தியப் பிரதமர் திரு. வி. பி. சிங் அவர்கள் கூட கலந்து கொண்டு உரையாற்றிய மாநாடு. எல்லா மாநிலங்களிலும் உள்ள காவல்துறைத் தலைவர்களுடைய கலந்துரையாடல் மாநாடு, அந்த மாநாட்டை ஒட்டி ஒரு புத்தகம் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. Director General - Inspectors-General of police Conference 1990. என்று, அந்த புத்தகத்தினுடைய முதல் வரியிலேயே “During 1989 the law and order situation in the country remains under severe strain,” என்றுதான் அந்தப் புத்தகம் ஆரம்பம் ஆகிறது. இந்தியா

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மே 4]

முழுவதும் சட்டம் ஒழுங்கு அமைதி இவைகளைக் காப்பாற்றுவதில் மிகுந்த சோதனையான நிலை, கஷ்டமான நிலை சிரமமான நிலை இருப்பதை அந்தப் புத்தகம் எடுத்துக் காட்டுகிறது. அப்படி காட்டப்படுகின்ற அந்தப் புத்தகத்திலே கூட இந்தியாவில் காவல் துறையினுடைய திறமை தமிழ்நாட்டிலே எப்படி இருக்கிறது என்பதை விளக்குகின்ற வகையிலே ஒரு தனி பாராவே இதிலே அமைந்து இருக்கிறது. There is a sharp decline in the convictions in major offences in some States. It is not possible to discuss the subject at length. To cite only a few, convictions in murder cases came down from 2,463 in 1987 to 2,072 in 1988 and 922 in 1989. This would not include the figures of Karnataka as already mentioned elsewhere. In 1989, of the 922 convictions secured in murder cases, 707 were convicted in Tamil Nadu itself இந்தியா முழுவதும் 922 வழக்குகளிலே கன்விக்ஷன் வாங்கி கொடுத்த காவல் துறை இந்தியா முழுமையும் 922 கொலை வழக்குகளிலே கன்விக்ஷன் வாங்கித் தந்தது; அந்த 922ல் 707 வழக்குகளில் தமிழ்நாட்டில் தான் கன்விக்ஷன் வாங்கித் தரப்பட்டது என்று இந்தப் பெரிய புத்தகத்தில் மிகப் பெருமையோடு அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். நாட்டின் பல்வேறு மாநிலங்களிலே உள்ள சட்டம் ஒழுங்கு நிலைமையை விரிவாக விவரிக்கின்ற இந்த அறிக்கையில் ஜம்மு, காஷ்மீர், பஞ்சாப், மத்திய பிரதேசம், ஆந்திரப் பிரதேசம், பீகார், மராட்டியம் ஆகிய மாநிலங்களிலே சட்டம் ஒழுங்கினுடைய தன்மை மிகக் குடுமையாக இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டு விட்டு இதனைச் சொல்கிறார்கள்.

அது மாத்திரம் அல்ல, அதே அறிக்கையில் ஜாதிக் கலவரத்தை அவர்கள் ஆராய்ந்து இருக்கின்றார்கள். அதனால் ஏற்பட்ட உயிர் இழப்புகளைச் சொல்லும்போது 1985-ஆம் ஆண்டு 555 நிகழ்ச்சிகள், 332 பேர் உயிர் இழப்பு; 1986-ல் 764 நிகழ்ச்சிகள், 418 பேர் உயிர் இழப்பு; 1987-ல் 911 நிகழ்ச்சிகள், 383 பேர் உயிர் இழப்பு; 1988-ல் 720 நிகழ்ச்சிகள், 259 பேர் உயிர் இழப்பு; 1989-ல் 706 நிகழ்ச்சிகள், 802 பேர் உயிர் இழப்பு; என்கின்ற புள்ளிவிவரத்தைத் தந்து இருக்கிறார்கள். அந்தக் காலக் கட்டத்திலே தமிழ்நாட்டிலே போடியிலும் மற்றும் சில இடங்களிலும் ஒரு 29-லிருந்து 30, 35 உயிர் இழப்புகள். இந்தியா முழுவதும் பார்க்கிற நேரத்திலே ஆங்காங்கே சட்டம் ஒழுங்கு அமைதி கெட்டுள்ள ஒரு சூழ்நிலையோடு தமிழ்நாட்டை நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிற நேரத்தில் குறைவானதுதான். ஆனாலும் கூட குறைவாக இருந்தாலும் கூட இது கூட இருக்கத் தேவையா

1990 மே 4]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

என்கின்ற எண்ணம்தான் ஆளும்கட்சிக்கும், எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்களுக்கும் இருக்கிறது என்பதை நான் மறைத்திட விரும்பவில்லை,

(11-55 மணி.)

1987-லேயிருந்து 1989-க்குள் மிகவும் குறைந்து விட்டதாகவும் 922 பேர்களுக்குத்தான் கொலை வழக்கிலே தண்டனை இந்தியா முழுவதும் கிடைத்தது என்றும், அதில் 707 வழக்குகளிலே கொலைகாரர்களுக்கு தண்டனை வாங்கிக் கொடுத்தது தமிழ்நாடுதான் என்றும் குறிப்பிட்ட அந்தப் புத்தகத்தில், இந்தியா முழுமையும் ஆண்டுதோறும் சுமார் 27 ஆயிரம் கொலை வழக்குகள் பதிவாகின்றன என்ற புள்ளி விவரத்தையும் தந்திருக்கிறது. அந்த 27 ஆயிரம் கொலை வழக்குகளில் தமிழ்நாட்டில் சுமார் ஏறத்தாழ 1,400 கொலை வழக்குகள் ஆண்டுதோறும் பதிவாகின்றன. இந்தியா முழுமையும் 27 ஆயிரம் கொலை வழக்குகள் : அதிலே, தமிழ்நாட்டிலே ஆண்டுதோறும் சுமார் 1,400 கொலை வழக்குகள். இந்த 1,400 கொலை வழக்குகளில் 707 கொலை வழக்குகளில் குற்றவாளிகளுக்குத் தண்டனை வாங்கித் தந்தால் அது 50 சதவீதம். தமிழ்நாட்டிலே 50 சதவீதம் பேருக்குத் தண்டனை வாங்கித் தந்திருக்கிறோம். 1,400 கொலை வழக்குகளில் 707 பேருக்குத் தண்டனை வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால், தமிழகத்தைத் தவிர, இந்தியா விலுள்ள மற்ற இடங்களில் மீதமுள்ள 26 ஆயிரம் வழக்குகளில் தண்டனை வழங்கப்பட்டது 215 பேருக்குத்தான். 1,400-ல் 707 பேருக்கு தண்டனை வாங்கிக் கொடுத்தது தமிழ்நாடு ; ஆனால் 26 ஆயிரம் வழக்குகளில் 215 பேருக்குத்தான் தண்டனை வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது என்றால், இந்தியா முழுமைக்கும் அது 1 சதவீதமாக இருக்க, தமிழ்நாட்டிலே மாத்திரம் தண்டனை வாங்கித் தருகின்ற அந்தச் செயல் 50 சதவீதமாக ஆகியிருக்கிறது என்றால், அது தமிழ்நாட்டினுடைய காவல் துறையினருடைய முயற்சிக்கு, அவர்களுடைய ஆர்வத்திற்கு, அவர்களுடைய கடமையுணர்வுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

நம்முடைய நண்பர் நிக்லி அவர்கள் இங்கே பேசும்போது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அதாவது 'இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ்'-ல் வந்துள்ள ஒரு கட்டுரையைக் குறித்து. அதிலே முக்கியமாக மூன்று கருத்துக்கள். அந்தப் பத்திரிகையிலே நேற்றையதினம் இடம் பெற்றுள்ளன. அவர்களும் ஆர்வத்தோடு காவல்துறை மானியத்திலே கலந்துகொண்டு சில கருத்துக்களைப் பத்திரிக்கை வாயிலாகத் தெரிவித்து இருக்கின்றார்கள். அதிலே அவர்கள்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மே 4]

சொல்லுகிறார்கள். 1965-ஆம் ஆண்டு நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உதவி ஆய்வாளர்கள் இப்போது டி.எஸ்.பி., களாக உள்ளார்கள். அதுபோலவே 1976-லே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உதவி ஆய்வாளர்கள் இப்போது இன்ஸ்பெக்டர்களாக உள்ளார்கள். ஆக, நேரடியாக, உதவி ஆய்வாளர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள், இன்ஸ்பெக்டராக 10 ஆண்டுகளும்: டி.எஸ்.பி.-யாக 22 ஆண்டுகளும் ஆகிறது. இந்த நிலையில் மதுவிலக்குப் பிரிவை காவல் துறையிலே இணைத்து விட்டதால் பதவி உயர்வு பாதிக்கப்படும் என்று 'இண்டியன் எக்ச்பிரஸ்' எழுதியுள்ளது. இது மிகத் தவறான கருத்து. ஏனென்றால், மதுவிலக்குத் துறை போலீசார், அந்தத் துறையிலே இருந்த பொழுதும், சட்ட ஒழுங்கு அமைதியைப் பாதுகாக்கின்ற போலீசார் இன்னொரு பிரிவாக இருந்தபொழுதும் பணி, ப்ரமோசன்ஸ், பதவி உயர்வுகளெல்லாம் இருபாலாரையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துத் தான் வழங்கப்பட்டது. எனவே அவர்கள் தனித்தனியாக இருந்தாலும் பதவி உயர்வு வழங்குவதிலே இருவரையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துத்தான், அப்படி எண்ணிப்பார்த்துத்தான் வழங்கப்படும். அவர்கள் ஒன்றாக இணைந்தால் அதற்காக அந்தப் பதவி உயர்வு அவர்களுக்குப் பாதிக்கப்பட்டாது. மதுவிலக்குப் பணி இப்போது காவல்துறையோடு சேர்க்கப்பட்டதே தவிர இதற்கு முன்பே மதுவிலக்குத் துறையிலே பணிபுரிந்து கொண்டிருந்தவர்களும், காவல்துறையிலே பணிபுரிந்து கொண்டிருந்தவர்களும், சீனியாரிட்டியைப் பொறுத்தவரையில் பதவி உயர்வுக்கு ஒட்டுமொத்தமாகக் கணக்கிலே எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். எனவே இரண்டு பிரிவுகளையும் ஒன்றாக்குவதால் பதவி உயர்வு எந்தவகையிலும் பாதிக்காது.

அதே ஏட்டில் இன்னொரு கருத்து, 1976-ல் நியமனம் செய்யப்பட்ட உதவி ஆய்வாளர்கள் 1989-ல் தான் பதவி உயர்வு பெற்றார்கள் என்றும், 1979-ல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு பதவி உயர்வு இன்னும் தரப்படவில்லை என்றும் 'இண்டியன் எக்ச்பிரஸ்'-லே கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும் 1980 முதல் 87 வரை உதவி ஆய்வாளர் நேரடி நியமனம் நிறுத்தப்பட்டது என்றும் அந்தப் பத்திரிகை எழுதியுள்ளது. 1979-லே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு இந்த ஆண்டு பதவி உயர்வு கிடைக்கும் என்பதை இந்த மன்றத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) 1980-ஆம் ஆண்டு முதல் 1987-ஆம் ஆண்டுவரை நேரடித் தேர்வு நடத்தாததற்கு நாங்கள் பொறுப்பல்ல. காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் கூட சொன்னார். ஒரு விகிதாச்சாரம் வைக்க வேண்டுமென்று. ஏற்கெனவே இருக்கிறது. 70 : 30 என்று, நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கும், ப்ரமோசன் மூலம் வருவ

1990 மே 4]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தற்கும் 70 : 30 என்று விகிதாச்சாரம் இருக்கிறது. அது ஏழாண்டு காலமாக கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை. ஒருவேளை, அப்பொழுது தெல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் போலீஸ் மானியத்திலே பேசினாரோ, என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. இந்த விகிதாச்சாரம் அப்போது கடைப்பிடிக்கப்பட வில்லை. நேரடித் தேர்வு அப்போதெல்லாம் நடத்தப்படவில்லை. அதற்கு நாங்கள் பொறுப்பாளி அல்ல.

(12-00 மணி)

இதைத்தான் நான் அந்தப் பத்திரிகையினுடைய கட்டுரைக்கு விளக்கமாக அளிக்க விரும்புகிறேன். மிக முக்கியமாக கடந்த 20 அல்லது 25 நாட்களுக்கும் மேலாக இந்த மாமன்றத்தில் நேற்றும், இன்றும் தான் போலீஸ் மானியம் என்ற பெயரிலே விவாதம் நடைபெறுகிறதே அல்லாமல், —ஒவ்வொரு நாளும் கேள்வி நேரம் முடிந்த பிறகு ஒரு அரை மணி நேரம் போலீஸ் மானிய விவாதம் நடைபெற்று இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. அதனால்தான் பலபேருடைய பேச்சில் அதிக விஷயங்கள் கூட இல்லாமல் போய்விட்டது. காரணம், எல்லாவற்றுக்கும் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம். திண்டுக்கல்லா? ஒத்திவைப்பு. ஆம்பூரா? ஒத்திவைப்பு. அதேபோல் இராஜபாளையமா? ஒத்திவைப்பு. சாத்தூரா? ஒத்திவைப்பு, இராஜபாளையத்தின் முதல் பாகம் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம். இரண்டாம் பாகம் தான் மிச்சம் இருக்கிறது எனக்கு இப்போது, அந்த இரண்டாம் பாகத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதை விவரமாகச் சொல்லவேண்டும் என்பதால் அதைப் படித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

காமராஜர் மாவட்டம் சேத்தூர் காவல் நிலைய சரகத்தில் கிருஷ்ணாபுரம், சுந்தரராஜபுரம், போன்ற கிராமங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், ஜாதி இந்துக்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட கலவரங்கள் குறித்து இதே அவையில் ஏப்ரல், 23-ஆம் தேதி விளக்கமான குறிப்புகள் வழங்கப்பட்டன. அதற்குப் பிறகும் அந்தப் பகுதியில் வன்முறைச் சம்பவங்கள் ஒரு சில நாட்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுள்ளன. இதே போன்று கடந்த 1987-ஆம் ஆண்டு ஒரு கலவரம், இராஜபாளையம் பகுதியில் ஏற்பட்டு 10 பேர் அப்போது கொலையுண்டார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 1987-லே இதே பகுதியிலே, இதே மக்களுக்கிடையே கலவரம் ஏற்பட்டு 10 பேர் அப்போது இறந்தார்கள். அன்றைக்கு ஏற்பட்ட மனப்புகைச்சல் இன்றளவும் நீங்காமல்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

1990 மே 4]

அப்படியே நீடித்து வருகிறது. அதன் காரணமாகத்தான் இரு சாரருமே பறக்கும் படைகளை உருவாக்கிக்கொண்டு பறந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் மிகுந்த பதட்டத்தோடு ஜாதிக்கு ஜாதி பறக்கும் படைகளை வைத்துக் கொள்ளலாமா என்று கேட்டார்கள். நான் நிச்சயமாக இந்த மன்றத்தில் உறுதி கூறுகிறேன், துறையின் அமைச்சர் என்ற முறையில், ஆளும் கட்சியினுடைய தலைவன் என்ற முறையில், ஆணவத்தோடு அல்ல : நாட்டில் ஏற்பட்டுவிட்ட இந்த ஜாதிக் கொடுமைகளால் விளைகிற இது போன்ற போராட்டங்களைத் தவிர்த்திட வேண்டும் : தடுத்திட வேண்டும். யாரோ என்றைக்கோ உருவாக்கிய இந்த நிலை: வருணாசிரமம் என்ற பெயரால் தமிழகத்திலே இன்றைக்கு வேர் ஊன்றிப் போய், யாரோ செய்த சதிக்குக் கால் முளைத்து, அந்த சதி இன்றைய தினம் நாட்டிலே ரத்த வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடுகிற ஒரு பயங்கர நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அதை மேலும் தூண்டிவிடுகிற வகையில் ஜாதிக்கு ஜாதி பறக்கும் படைகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டு மேலும் நாட்டிலே அமளி ஏற்படுத்த யார் முன் வந்தாலும் அரசு அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்காது,

பறக்கும் படை என்ற பெயரால் அது யாருடைய பெயரால் அந்தப் படை வைக்கப்பட்டு இருந்தாலும், எந்த ஜாதியின் பெயரால் அந்தப் படைகள் இயங்கினாலும் அவைகள் அத்தனையும் தடை செய்யப்படும் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் நான் உறுதியாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தப்பகை வளர்ந்து வளர்ந்து, கிருஷ்ணாபுரம் பகுதியில் தொடங்கிய ஜாதிக் கலவரம் இராஜபாளையம் மற்றும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்குப் பாவி. மொத்தம் 11 பேர் மரணம் அடைந்திருக்கிறார்கள். அதிலே எந்தெந்த வகுப்பிலே எவ்வளவு எவ்வளவு என்று சொல்லக்கூட நான் விரும்பவில்லை. அதன் காரணமாக, “ஓகோ, இன்னும் நான்கைந்து பாக்கி இருக்கிறது” என்று அகை ஈடுகட்ட யாராவது முயற்சித்தால் என்ன செய்வது என்ற இதய வேதனையோடு நான் அதை மறைக்க விரும்புகிறேன். 11 பேர் அங்கே இறந்து இருக்கிறார்கள். எந்த வகுப்பு என்றால் இரண்டுபேரும் தமிழர்கள் தான். தமிழர்கள் 11 பேர் ஒருவரை ஒருவர் வெட்டிச் சாய்த்துக் கொண்டு அங்கே மரணம் அடைந்திருக்கிறார்கள். அமைதியை நிலைநாட்ட உடனடியாக டி.ஜி.பி. மற்றும் ஐ.ஜி, (லா அண்ட் ஆர்டர்) மூலமும், கலெக்டர் மூலமும் பல்வேறு விதமான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. தற்போது 2 காவல் சிறை துணைத் தலைவர்கள், 4 மாவட்ட காவல் துறை கண்காணிப்பாளர்கள் கலைமையில் சுமார் 1,000 போலீசார் பாதிக்கப்பட்ட பகுதியில் காவல் பணிக்காக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். தேவையான இடங்களில் பாதுகாப்புக்காக போலீசார் நிறுத்தப்பட்டு இருக்கிறார்கள் தீவிர போலீஸ் ரோந்துக்கும்

1990 மே 4] [டாக்டர். மு. கருணாநிதி]

ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. குற்றங்கள் சம்பந்தமாக அவ்வப் போது வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இதுவரையில் 43 புகார்கள் பெறப்பட்டு வழக்குகள் பதியப்பட்டுள்ளன. இரு தரப்பிலும் 439 பேர் கைது செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். மேலும் 253 பேர் முன்னெச்சரிக்கையாகக் கைது செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். 1987-ல் நடந்த ஜாதிக் கலவரத்தின் போது பல கொலை வழக்குகளில் சம்பந்தப்பட்ட முக்கியமான எதிரிகளும் தற்போது முன்கூட்டியே கைது செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள் சி.ஆர்.பி.சி. 144 பிரிவின் கீழ் தடை உத்தரவு பிறப்பிக்கப், பட்டு அமல்படுத்தப்பட்டது. மதுபானக் கடைகளை மூடுதல் வெடி மருந்துக் கடைகளை மூடுதல் போன்ற நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. தனியார் வைத்திருந்த 143 துப்பாக்கிகள் காவல் நிலையங்களில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வீச்சரிவாள் போன்ற பயங்கரமான ஆயுதங்கள் 150-க்கு மேல் கைப்பற்றப்பட்டுள்ளன, பறக்கும் படை என்ற பெயரால் சமூக விரோதிகள் சிலர் வன்முறையில் ஈடுபடுவது கண்டுபிடிக்கப்பட்டு: அந்தப் படையை ஒழிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. கள்ளச் சாராய வியாபாரமும் இத்தகைய வன்முறைக்கும், கலவரத்திற்கும் அடிகோலுவதாக இருப்பதாலும், அந்தப் பகுதியில் கள்ளச் சாராயத்தை அடியோடு ஒழிக்க தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

(12-05 மணி)

இதற்கிடையே நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள் தொலைபேசி மூலம் என்னிடத்திலே தொடர்பு கொண்டார்கள். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர்களில் ஒருவரான திரு. வீரையன் அவர்கள் என்னிடம் தொடர்பு கொண்டு இதுபற்றி கவலையோடு விசாரித்தார்கள். அவர்கள் எல்லாம் சொன்ன யோசனைப்படி, ஒரு அமைதிக் குழு அங்கே அமைக்கப்பட்டு, அதற்குத் தலைவராக ராம சுப்பிரமணிய ராஜா நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அந்த அமைதிக் குழுவில், ராமசுப்ரமணிய ராஜாவும், திருவேட்டை என்ற ஆதிதிராவிடர் பெருமக்களுடைய தலைவரும், கங்காராம் துரைராஜ் அவர்களும் அடங்கிய ஒரு அமைதிக் குழு அங்கே அமைக்கப்பட்டு, இப்போது அங்கே அமைதி நிலவுகிறது. கலவரத்தில் மரணம் அடைந்தவர் களுக்கு ரூ. 10,000 வீதம், அரசின் சார்பில் நிதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. காயம் உற்றவர்கள் சிகிச்சை செலவுகளுக்காக ரூ. 500 வீதம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. 78 பேர்களுக்குரிய சொத்து மதிப்பு ரூ. 5.4 லட்சத்திற்கு பனைமரங்களும், தென்னை மரங்களும், கரும்புப் பயிர்களும் நாசமாக்கப்பட்டுள்ளதாக மாவட்ட

1990 மே 4] [டாக்டர்: மு. கருணாநிதி]

ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் அறிக்கையிலே தெரிவித்திருக்கிறார். அங்கே நஷ்ட ஈடு தருவது பற்றி வருகின்ற கோரிக்கைகளைப் பெற்று அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை நான் கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

நம்முடைய நண்பர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் பெரம்பலூரில் விகாஸத் தூரில் நடைபெற்ற கலவரத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு: அதிலே மாவட்ட அதிகாரிகள் சரியாக நடந்து கொள்ளவில்லை. அவர்களுடைய அறிக்கைகள் ஒருதலைப் பட்சமாக இருந்தன என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் திரு. லத்தீப் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அரசு சிறுபான்மை சமுதாய மக்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பாக இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் மறுக்கமாட்டார்கள். சிறுபான்மை மக்களிடத்திலே அன்பு காட்டுகிற காரணத்தால், ஒருசிலர் அதையே சாக்காக வைத்து இந்த அரசின் மீது குறை கூறி வருவதையும் அவர்கள் உணரவில்லை. ஆனால் மத்தளத்திற்கு இருபுறமும் இடி என்பதைப் போல, இன்றையதினம் திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேச்சைப் பார்க்கும்போது, உரலாக இருந்த நாம் இன்று மத்தளமாக மாறி விட்டோம் போலும் என்ற எண்ணம் தான் எனக்கு ஏற்பட்டது. பரவாயில்லை. உரலில் இருந்து எழும்புகின்ற ஓசையைவிட, மத்தள ஓசை இனிமையாக இருக்கிற காரணத்தால், அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்..

அவர்கள் சொன்னார்கள்—முஸ்லீம்களுக்கு இந்த அரசிலே சரியான பிரதிநிதித்துவம் தரப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் சரியாக இத்தனை பர்சென்ட் என்று அந்தக் கணக்கை எடுத்துச் சொல்ல விரும்பவில்லை—அது இயலாது. என்ற காரணத்தால். ஏனென்றால், ஆட்சிக்கு வந்து இன்னும் இரண்டாண்டுக் காலம் கூட சரியாக முடியாமல், சிறுபான்மை மக்களுக்கு எப்படி, எப்படி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது, யார், யார் இருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் அறுதியிட்டுக் கூற இயலாது ஆனால் இந்த அரசினுடைய உள்ளுணர்வைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

மாவட்டங்களில் ஒரு கலெக்டரை முஸ்லீம் இனத்தைச் சேர்ந்தவராகப் போட வேண்டுமென்றுதான், திரு. ஜலால் அவர்களை திருச்சி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக நியமித்தோம். அவர் அகால மரணம் அடைந்துவிட்டார். அவர் மரணம் அடைந்த பிறகு, திருச்சி மாவட்டத்திற்கு வேறு ஆட்சித் தலைவர் நியமிக்கப்பட்டாலும் கூட, ஒரு முஸ்லீம் கலெக்டர் இல்லையென்ற அந்தக் குறையைத் தீர்க்க, தர்மபுரி மாவட்டத்தின் ஆட்சித் தலைவராக திரு. அலாவுதீன், ஐ.ஏ.எஸ். அவர்களை அங்கே அனுப்பிய பெருமை இந்த ஆட்சிக்கு உண்டு என்பதை திரு. லத்தீப் அவர்கள் மறந்துவிடக் கூடாது.

1990 மே 4] [டாக்டர். மு. கருணாநிதி]

அது மாத்திரமல்ல, இங்கே நம்முடைய நண்பர் திரு. ராஜேந்திரன் அவர்களோ திரு. சொக்கர் அவர்களோ குறிப்பிட்டதைப் போல, டி.ஐ.ஜி. (சி.ஐ.டி.) ஒற்றர்களின் தலைவராக, காவல் துறை நுண்ணறிவுப்பிர்வுத் தலைவராக இருக்கின்றவரே இஸ்லாமிய சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்தான் என்பதை திரு. லத்தீப் ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறாரா என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஏனென்றால் அவர் அடிக்கடி குல்லாய் போடுகிற ஆபீசர் அல்ல. (சிரிப்பு) அதனால் ஒருவேளை, அவரை அவர் இஸ்லாமியர் அல்ல என்று மறுக்கிறாரா என்று எனக்குப் புரியவில்லை. எனவே எல்லா வகையிலும், இஸ்லாமியர்களுக்கு சிறுபான்மை மக்களுக்குத் தரவேண்டிய இடத்தைத் தரவேண்டுமென்ற உள்நுணர்வு என்பது இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது. அதைப்போலவே திண்டுக்கல் சம்பவத்தில், எங்கே நியாயம் இருந்ததோ அந்த நியாயத்திற்காக வாதாடியிருக்கிறோம். திண்டுக்கல் சட்டமன்ற.. (குறுக்கீடு)

(12-10 மணி.)

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் நாட்டிலுள்ள பொதுவான நிலைமைகளை குறித்த பொதுக் கருத்தைத் தான் தெரிவித்தேன். குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இப்போது தான் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதும் எனக்குத் தெரியும். தி.மு.க. ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதற்கு பிறகுதான் ரகசிய துறைக்கு ஒரு முஸ்லீம் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். பழைய நிலை மாறி புதிய நிலை உருவாகியிருக்கிறது என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன். அரசாங்கத்தை மட்டும் நான் சுட்டிக்காட்ட வில்லை. பொதுவாக நாட்டிலுள்ள நிலை யைத்தான் பொதுவாகச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நன்றி.

திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது கூட ஒரு முஸ்லீமை தேடிப் பிடித்து கலெக்டராக நியமனம் செய்தோம் என்று சொன்னார்கள். மாவட்டத்தில் பொறுப்பில் இருக்கிற அதிகாரிகளை, ஜாதி, மதம் ஆகிய நோக்கில் பார்க்கக் கூடிய ஒரு கலாச்சாரத்தை நாம் புகுத்தக்கூடாது. இந்தக் கருத்துக்களை வெளியே பேசும்போது நாம் வேண்டுமானால் முதலமைச்சரிடம் நேரில் சொல்லலாம். நான்கூட ஒரு சிறுபான்மை சமூகத்தைச் சார்ந்தவன். இதிலே கோளாறு இருக்கிறது என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். ஆனால்

[திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ்]

[1990 மே 4]

இந்த அவையிலே நாம் பேசும்போது ஒகோ இப்படி எல்லாம் பெரிய அதிகாரிகளை நியமிக்கிறார்களோ என்ற கருத்து மக்கள் மத்தியிலே வரும் என்று சொன்னால், இந்த அவை மீதும் இந்த அவையிலே மிகப் பெரிய பொறுப்பிலே இருக்கிற நம் மீதும் மக்களுக்கு ஒரு சந்தேகம் வரும் என்பதை நான் இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பதில் சொல்லியதற்குக் காரணம், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் பேசியதால்தான். அது அவைக் குறிப்பில் இருக்கிறது. அதைத் தலைவர் எடுக்கவில்லை. அது அவைக் குறிப்பிலே இருக்கிறது. அவர் பேசியது பத்திரிக்கையில் வந்து ஒகோ, பெரிய பதவிகளில் நம்மவர் யாரும் நியமிக்கப்படுவதில்லையோ'' என்று இஸ்லாமியர் கருதிவிடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான், இந்தப் பதவியிலே ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்று சொல்ல வேண்டிய தவிர்க்க முடியாத நிலை எனக்கு ஏற்பட்டது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுபோல, இந்த அரசு வந்ததற்கு பிறகு இப்படிச் செய்திருப்பதாக சொன்னார்கள். அது மாத்திரமல்ல. சிறுபான்மை நலக் குழு இந்தியாவிலேயே தமிழகத்தில் தான் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிறுபான்மை நலக் குழுத் தலைவராக ஒரு கிறிஸ்தவரை, அவரும் சிறுபான்மையினர்தான், நாம் போடவில்லை அல்லது மொழி என்ற அடிப்படையில் ஒரு மலையாளியைத் தலைவராக போடவில்லை. அல்லது ஒரு தெலுங்கரைத் தலைவராக போடவில்லை. அதிலே கொட்டாரக் கரா என்கிற மலையாளி இருக்கிறார். ஒபல் ரெட்டி என்கிற தெலுங்கர் இருக்கிறார். அதுபோல சன்னட மொழி பேசுகிற ஷெட்டி என்கிற கோவையைச் சேர்ந்தவர் இருக்கிறார். அது போல கிறிஸ்தவர் மரியநல்லு என்பவர் துணைத் தலைவராக இருக்கிறார். அதுபோல ஜைன மதத்தைச் சார்ந்த சாந்திலால் ஜெயின் என்பவர் இடம் பெற்றிருக்கிறார். இவ்வளவு பேரும் இடம் பெற்றிருந்தாலும் கூட, அதற்கு அப்துல் ஜப்பார் என்கிற எக்ஸ் எம்.எல்.ஏ., அவர்கள் தான் தலைவராக அங்கே இருக்கிறார் என்பதை ஏனோ மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் லத்தீப் மறந்துவிட்டார். அது ஏன் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அவரையே போட்டால்தான் அவருக்கு ஞாபகம் இருக்குமோ என்னவோ? (சிரிப்பு).

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இதை எல்லாம் மறந்து பேசவில்லை. நான் ஒவ்வொன்றையும் நினைவில் வைத்துக் கொள்ளக் கூடியவன். எனவே, நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சருக்கு ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் நான் பொத்தாம் பொதுவாக கீழ் மட்டத்தில் இருப்பவர்களை சொல்கிறேன். மேல்மட்டத்தில் என்னை

[1990 மே 4]

[திரு. அப்துல் வத்தீப்]

போன்ற ஒரு சிலர் இங்கே வந்து உட்கார்ந்துவிடலாம். ஆனால் கீழ் மட்டத்திலே, நடு மட்டத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களைப் பொறுத்தவரையிலும் எல்லா துறைகளிலும் ஒரு நியாய உணர்வுடன் நடந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த அரசு என்று நான் சொல்லவேயில்லை. பொதுவாக நாட்டினுடைய நிலைமை அந்த வகையில் இருக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. இந்த அரசு என்று நான் சுட்டிக்காட்டவே இல்லை. இந்த அரசு செய்திருக்கிறது. அது இப்போது தான் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்திருக்கிறது. வந்த 3 மாதத்திலேயே செய்திருக்கிறது. அதற்கு முன்பும் செய்திருக்கிறது. இங்கே நான் அதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. நான் ஏதோ இந்த அரசை குற்றஞ்சாட்டுகிறேன் என்பதுபோல மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதற்காக சொல்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். இந்தமாதிரி உணர்வு வரக்கூடாது. ஒரு குறிப்பிட்ட ஜாதிக்குதான் போட்டார்கள் என்ற உணர்வு வரக்கூடாது என்று சொன்னதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் குறிப்பிட்ட ஜாதி என்று கருதி விட்டுவிடவும், தள்ளி விடவும் கூடாது. அது கடந்தக் காலத்தில் நடந்து வந்தது. அது இந்த ஆட்சிக் காலத்தில் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, கடந்த கால நிலைமைகளை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்டியாக வேண்டும் என்பதற்காக தான் எனது கருத்துக்களை சொன்னேனேயல்லாமல் வேறு ஒன்றும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவை தலைவர் அவர்களே, வி.களத்தூரைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் வத்தீப் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். அதிலே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், மற்ற அதிகாரிகள் எல்லாம் நடந்து கொண்ட நிலை சரியில்லை. அவர்களுடைய அறிக்கையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த அறிக்கையை நான் படித்துப் பார்த்தேன். 28—4—1990 அன்று திருச்சியிலே வெளியான—‘மாலை மலர்’ பத்திரிக்கையிலே வெளிவந்த செய்தியும், அறிக்கையும். அதில் ‘பெரம்பலூர் அருகே, வி.களத்தூரில் நடந்த சம்பவத்தில் குண்டு வீச்சு மற்றும் தாக்குதலில் காயமடைந்தவர்கள் திருச்சி மற்றும் பெரம்பலூர் அரசு ஆஸ்பத்திரிகளில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள், திருச்சி பெரிய ஆஸ்பத்திரியில் அப்துல் சாதர், வயது 60, அப்துல் முத்தலிப் வயது 58, அமான்னல்லா, வயது 17, மற்றும் கிருஷ்ணமூர்த்தி, ஆகிய 4 பேர்களும் அவசர சிகிச்சைப் பிரிவில் சிகிச்சைப் பெற்று வருகிறார்கள். அதில் முதல் 3 பேர்கள் ஆண்கள் பிரிவிலே உள்ளபடுக்கைகளிலே கிடத்தப்பட்டுள்ளார்கள். கிருஷ்ணமூர்த்தி வெளியிலே உள்ள வான்கா திண்ணையில் படுக்க வைக்கப் பட்டிருந்தார். இந்தச் சூழ்நிலையில் திருச்சி மாவட்ட சஸெக்டர் டி.ஜி.ஜி. சாவண பெருமாள், மாவட்ட வருவாய் அதிகாரி, ஸீவ ரெத்தினம், டி.எஸ்.பி. கல்யாணசுந்தரம், உதவிக் சஸெக்டர்

1990 மே 4]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

முஸ்லீம் இனத்தவரையும், அவர்களது தலைவர் காயிதே மில்லத் பற்றியும் தரக்குறைவாகப் பேசியதாக ராமகோபாலன் மீது கோட்டை காவல் நிலையக் குற்ற எண். 1240/84-ல் ஒரு வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டது'' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. காலையிலே கூட நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சி துணைத் தலைவர், “ எம்.எல்.ஏ. மாத்திரம் அல்ல; அவர்களுடைய தலைவர் ” என்று சொன்னார்கள். காயிதே மில்லத் அவர்கள் எவ்வளவு பெரிய தலைவர் என்பதை நம்முடைய இலக்கியச் செல்வர் உணராதவர் அல்ல. அவருடைய பெயரைப் போட்டு அவரைப் பற்றி இழிவாகப் பேசியதும் இதிலே குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. அதைப் போலவே இப்பொழுது வெளியிடப்பட்டுள்ள இந்த ஆய்வு உரையிலே கூட எம்.எல்.ஏ.-வை ஆளும் கட்சியோ அல்லது காவல்துறையோ, முதலமைச்சரோ குறை கூறி அந்த ஆய்வு உரையிலே எந்த வாக்கியமும் இடம்பெறவில்லை.

(11-45 மணி)

அதிலே இடம் பெற்றிருப்பதெல்லாம், பேசிய ஒரு நபர், இதுபோன்ற வன்முறைகளைத் தூண்டுகின்ற வகையிலே பேசிய காரணத்தாலே, எம்.எல்.ஏ.-வைப்பற்றி மாத்திரமல்ல, அந்த ஊர் ஒன்றியத் தலைவரைப் பற்றியும் பேசிய காரணத்தால், அங்கே இத்தகைய விளைவுகள் எழுந்தன என்று, ஒரு கலவரம் உருவானதற்கான சூழ்நிலை எப்படி அங்கே ஆரம்பமாயிற்று என்பதற்குத்தான் அந்த ஆய்வுரையிலே அதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே அல்லாமல் வேறல்ல. யாரையும் வேண்டுமென்றே இழிவுபடுத்துவதற்காக அல்ல. நான் காலையிலே சொன்னதைப் போல, பெயரைக் கூட போடவில்லை. நான் இங்கே படித்துக் காட்டியவைகளில் எல்லாம் பெயர்களையும் அதிலே அச்சடித்து இருக்கிறார்கள். இதிலே பெயரைக் கூடப் போடவில்லை. ஒரு எம்.எல்.ஏ., என்று தான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் குறை கூறிப் பேசினார் அந்த நபர் என்று தான் இருக்கிறதே அல்லாமல் வேறல்ல. இதை ஒரு பெரிய காரணமாக எடுத்துக்காட்டி, இரண்டு நாள் இந்த அவையிலே காவல்துறை மானியத்திலே எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய கருத்துக்களையெல்லாம் சொல்கின்ற வாய்ப்பை அவர்களாகவே தவறவிட்டுக் கொண்டு நம் மீது பழி போடுவதை நான் உள்ளபடியே மெத்த வேதனையோடு கண்டிக்க வேண்டியவனாக இருக்கின்றேன். வேறு வழியில்லை, இத்தகைய செயல்களைக் கண்டிப்பதைத் தவிர என்றும் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1990 மே 4] [திரு. டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பல குறைபாடுகள், பல்வேறு பிரச்சினைகள் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களால் இந்த மன்றத்திலே காவல் துறை ஆய்வுரை குறித்து செய்திகள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன.

நம்முடைய திருமதி பாப்பா உமாநாத் அவர்கள் மிகுந்த ஆவேசத்தோடு நேற்றைய தினம் உரையாற்றி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்னிடத்திலே கொடுக்கின்ற முறையீடுகள் எல்லாம் கேட்பாரற்றுப்போய் விடுவது போலவும் முதலமைச்சரே இப்படிப் பேசலாமா என்பது போலவும் நேற்றைக்கு ஆவேசமாகக் கேட்டார்கள். இப்போது என்னை எதிர்த்து வருகின்ற ஆவேசப் பேச்சுகளுக்கோ, கோபமான பேச்சுக்களுக்கோ நான் அதிகமாக வருத்தப்படுவதில்லை. ஏனென்றால் ஒரு 25, 30 ஆண்டுகளாக இதே இடத்திலிருந்து அப்படிக்கேட்டு, கேட்டு, வெளியிலே அப்படிக்கேட்டு, கேட்டு உடம்பு மரத்துப் போய் விட்ட காரணத்தால், நான் அவ்வளவாக அதை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆனாலும் திருமதி பாப்பா உமாநாத் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன், நீங்கள் ஒரு பத்து காரியங்கள் சொன்னால் நான்கு காரியங்களிலே உடனடியாக அக்கறை செலுத்தப்பட்டு, அந்தக் காரியங்களை இந்த அரசின் சார்பில் நாங்கள் நிறைவேற்றித் தருகிறோம்.

திரு. ரா. சொக்கர் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, 20, 30 ஆண்டுகளாக அந்தப் பேச்சைக் கேட்டு, கேட்டு உடம்பு மரத்துப் போய்விட்டது என்று முதல்வரவர்கள் கூறினார்கள், மனம் பக்குவப்பட்டுவிட்டது என்றே நாங்கள் நினைக்கிறோம். ஆக அப்படி இருப்பதே பொருத்தமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. “செவி கைப்பச் சொற்பொறுத்தல்” என்பதுதான் அதற்கு விடை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : 2 தினங்களுக்கு முன்புகூட அம்மையார் அவர்கள் அவருடைய ஜனநாயக மாதர் அணியை அழைத்துக் கொண்டு வந்து, என்னிடத்திலே வந்து, மண்டபத்திலே அமர்ந்து, என்னிடத்திலே பேச வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்போது ஒரு கொலை வழக்கு பற்றிச் சொன்னார்கள். கற்பழிக்கப்பட்டு, கொலை செய்யப்பட்ட ஒரு பெண், கமலா தேவி என்பது அவருடைய பெயர். அவர் கொலை செய்யப்பட்டது 9-6-1987. கொலைக்குக் காரணமாக

[திரு. டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மே 4]

ய

இருந்தவர்கள் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்ட அவருடைய கணவன் ரமேஷ், கமலா தேவியின் மைத்துனன் சுரேஷ், பணியாளர் குணாம்சிங் ஆகிய மூவர் மீதும். குற்றம் பதிவு செய்யப்பட்டு, 10—6—1987லே விசாரணை தொடங்கிற்று. கீழ் கோர்ட்டில் 21—9—1989-ல் குற்றவாளி 2 மற்றும் குற்றவாளி 3 ஆகியோருக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. குற்றவாளி 1, கணவர் விடுதலை செய்யப்பட்டு விட்டார்,

(12-20 மணி.)

அதற்குப் பிறகு உயர்நீதி மன்றத்திலே மேல்முறையீடு குற்றவாளிகளாலும் அரசாலும் செய்யப்பட்டது. 1989-லே இந்த வழக்கு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட பிறகு, அரசு சும்மா இராமல் 2, 3, 4 மற்றும் 5, ஜனவரி 1990-ல் உயர்நீதி மன்றத்திலே மேல்முறையீடு செய்யப்பட்டு, உயர்நீதி மன்றத்திலே 8—2—1990-ல் அனைவரும் விடுதலை ஆகிவிட்டார்கள். ஒரு பெண் கணவர் ஊரில் இல்லாத நேரத்தில் மைத்துனரால் வம்புக்கு இழுக்கப்பட்டு, வேலைக்காரர்கள் உதவியோடு கொலை செய்யப்பட்டு: கணவனேதான் அதற்குத் துண்டினார் என்கிற அளவுக்கு அந்த வழக்கிலே புலன் விசாரிக்கப்பட்டு, அந்த வழக்கு நடைபெற்று: கீழ்க் கோர்ட்டிலே கணவன் விடுதலை செய்யப்பட்டு, மற்ற இரண்டு பேர்களுக்கும் தண்டனை விதிக்கப்பட்டு, உயர்நீதி மன்றத்திலே இந்த வழக்கு நடைபெற்று, 8—2—1990-ல் அனைவரும் விடுதலை ஆகிவிட்டார்கள்.

பொதுவாக ஹைகோர்ட்டோடு அரசாங்க வழக்குகள் நின்ற விடுவது வழக்கம். ஆனால் அம்மையார் அவர்கள் அவர்களுடைய ஜனநாயக மாதர் சங்கத்தினுடைய தோழியர்களை அழைத்து வந்து என்னிடத்திலே பேசி, 8—6—1990 வரையிலேதான் மேல் முறையீட்டுக்கான தேதி இருக்கிறது ஹைக்கோர்ட்டிற்கு, ஆகவே நீங்கள் மேல்முறையீடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். உடனடியாக அதிகாரிகளை அழைத்து உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு அந்த வழக்கிலே மேல்முறையீடு செய்ய அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது என்பதை நான் அம்மையார் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி மாப்பா உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம், சென்ற கால ஆட்சியின்போது பதிலே வரவில்லை; இப்போது முதலமைச்சருக்கு அனுப்பப்பட்டதில் பலருக்கு பதில் வருகிறது என்று நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன் என்பதைக் கூறி, காவல் நிலையத்தில் பெண்களை பணயக் கைதிகளாக வைப்பதால்தான் நான் அதைக் குறிப்பிட்டு ஆவேசத்தோடு நீங்கள் சொன்ன மொழியிலே பேசியிருக்கிறேன் என்பதை இங்கே தெளிவு படுத்த விரும்புகிறேன்.

1990 மே 4]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதைப் போலவே இங்கே பலவற்றைத் திரும்பச் சொன்னார்கள். ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனியாக இங்கே 'சீரோ அவர்' என்று சொல்லப்படுகிற அந்தநேரத்தில் பேசப்பட்டது. எல்லம்மாள் பற்றி, சன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தனம் என்ற சிறுமியைப்பற்றி, இராதாபுரம் தொகுதியிலே விமலா என்ற பெண் இறந்தது குறித்து அம்மையார் அவர்களும் நம்முடைய ரமணி நல்லதம்பி அவர்களும்— இரண்டு பேர்களும் பேசி, நான் மறு விசாரணைக்கு உத்தரவிட்டிருக்கிறேன். எனவே, போலீசார் சார்பாக நான் அதை எதிர்க்கவில்லை. குற்றங்கள் சாட்டப்பட்டால் அதை மேலும் விசாரிக்க மறுவிசாரணை செய்ய வேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மங்களம் தனராஜ் என்ற ஒரு போலீஸ் அதிகாரி பற்றி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் மீது திருநெல்வேலி மாவட்டம், நாங்குனேரி வட்டம், நாகல்குளம் என்ற கிராமத்தைச் சேர்ந்த சுப்புலட்சுமி என்பவர் புகார் செய்கிறார். தன்னை காவல்துறை ஆய்வாளர் மங்களம் தனராஜ் 7-6-1984 அன்று நடு இரவில் தன்னுடைய கற்புக்குப் பங்கம் விளைவித்துவிட்டார் என்று அவர் கொடுத்த புகாரின் பேரில் 31-8-1984-ல் விசாரணை நடத்தி, சேரன்மாதேவி சார் ஆட்சியர் விசாரணை நடத்தி, தனது அறிக்கையை அரசாங்கத்திற்கு 1984ஆம் ஆண்டு தருகிறார். இந்தச் சம்பவம் நடைபெற்றது 1984-ல். அறிக்கை தரப்பட்டது 31-8-1984-ல். இரண்டு மாதங்களுக்குள் அறிக்கை தரப்பட்டது. அவர்களுடைய விசாரணை அறிக்கையின் பேரிலும் உயர்நீதிமன்ற உத்தரவின் பேரிலும் அவர் மீது வழக்குத் தொடர இப்போது நாம் ஆணையிட்டிருக்கிறோம்.

இடையில் இருந்த அரசு டிபார்ட்மென்ட் நடவடிக்கை மாததிரம்தான் எடுத்தது. அந்த டிபார்ட்மென்ட் நடவடிக்கையை எதிர்த்து அவர் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று மீண்டும் வேலைக்கு வந்துவிட்டார். அவரைப்பற்றிய புகார்கள் வந்தபிறகு 27-6-89-ல் அவர் மீது கிரிமினல் வழக்குத் தொடர இந்த அரசு ஆணையிட்டது. அவரைத் தற்காலிகப் பணி நீக்கம் இந்த அரசு செய்தது, செய்த பிறகு என்ன ஆனது? ஏனென்றால் 26-2-1990-ல் அவரைப் பணி நீக்கம் செய்ய உத்தரவிட்டோம். 1989-லே 6 மாதத்திலேயே கிரிமினல் வழக்கு அவர் மீது தொடர்ந்தோம். இதற்கு இடையிலே உயர் நீதிமன்றத்திற்கும் மேற்படி சாவல் துறை கண்காணிப்பாளரால் தொடரப்பட்ட குற்ற வழக்கை 6-3-1990 வரை நிறுத்தி வைத்து ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது, ஸ்டே வாங்கி விட்டார்கள். ஸ்டே வாங்கியது மாத்திரமல்ல; அங்கே வாங்கிய அந்த ஸ்டே ஆர்டரை சையிலே வைத்துக் கொண்டு, தமிழ்நாடு மாநில பணியாளர் தீர்ப்பாயம் இருக்கிறதே

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி.]

[1990 மே 4]

டி. ஏ. டி. அங்கே சென்று பணிநீக்க உத்தரவை நிறுத்தி வைத்து: அங்கே ஒரு தீர்ப்பு வாங்கிவிட்டார். ஆக, ஒரு இடத்திலே ஸ்டேட் அதைப்போலவே அந்த மன்றத்திலே அவர்களுடைய பணிநீக்க உத்தரவை நிறுத்திவைத்து ஒரு உத்தரவும் பிறப்பிக்கப்பட்டது, எனவே தான் நீதிமன்றத்தினுடைய குறுக்கீடு, டி. ஏ. டி. யினுடைய குறுக்கீடு— இவைகளின் காரணமாகத்தான் 17—4—1990-ல் அவரை மீண்டும் பணிக்கு அமர்த்த வேண்டிய நிலை அரசுக்கு ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதையும், பணிக்கு அமர்த்திவிட்ட காரணத்தால், இடைக்காலத் 'தடை' உத்திரவு தான் அது என்பதைப் புரியாத அரசு அல்ல இது. எனவே ஏற்ற நடவடிக்கையை இந்த அரசு நிச்சயமாக எடுக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

(12-25 மணி.)

அப்படி எடுத்தது என்பதற்கு உதாரணமாக வையம்பட்டி நிகழ்ச்சி உங்களிலே பலருக்குத் தெரியும். வையம்பட்டியிலே போலீஸ் 'லாக்-அப்' லே ஒருவர் இறந்து விடுகிறார். அப்படி இறந்துவிட்டதை முதலிலே போலீசார், அங்கு இருந்தவர்கள் மறைக்க விரும்புகிறார்கள். ஆனால் பெர்துமக்கள் அந்தக் குற்றத்தைக் கண்டுபிடித்து அறிவித்த உடன், உடனடியாக அதிகாரிகள் தலையிட்டு நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கோரப்பட்டார்கள். அப்படி நடவடிக்கை எடுத்ததில் வையம்பட்டி உதவி ஆய்வாளர் வடிவேலு, மணப்பாறை உதவி ஆய்வாளர் நடராஜன், காவலர் 852 எண்ணுள்ள இராமச்சந்திரன், காவலர் 652 எண்ணுள்ள இராஜகோபால், காவலர் 2197 எண்ணுள்ள நடேசன் ஆகியோர் தற்காலிகப் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டார்கள். அது மாத்திரமல்ல, மேலும் மணப்பாறை ஆய்வாளர் சந்திரன், மாப்பாளை ஆய்வாளர் ஆதீனம் ஆகியோர் இட மாற்றம் செய்யப்பட்டார்கள். அதுவன்றி, ஆய்வாளர்கள் எஸ். ஆர். நடராஜன், எஸ். வடிவேல் மற்றும் காவலர் பி. ஜெபமணி ஆகியோர் மீது கொலை வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டு அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. 'லாக்-அப்'-லே ஒருவர் இறந்ததற்காக இப்படி போலீசாரையே கைது செய்து நடவடிக்கை எடுக்கின்ற அரசு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு என்பதை நான் இங்கே ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

நம்முடைய நண்பர் திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் இங்கே பேசும்போது காவல் துறையை நவீனமயமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். காவல்

1990 மே 4] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

துறையை நவீனமயமாக்குகின்ற அந்தத் திட்டம், அதற்கான முயற்சி 1974-ல் தான் தமிழ்நாட்டில் முதன் முதலாகத் தொடங்கப்பட்டது. அப்போது தகவல் தொடர்புகளைத் துரிதப்படுத்த நுண்ணலைக் கருவிகளையும், தொலைபேசி வசதிகளையும், போக்குவரத்துக்கு அதிகமான ஜீப்புகளையும் மோட்டார் சைக்கிள்களையும் மாவட்டக் காவல் கண்காணிப்பாளர் அலுவலகத்தோடு தொடர்புகொள்ள மைக்ரோவேவ் சிஸ்டத்தையும் அப்போது தான் அறிமுகப்படுத்தி நோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டம் தொடர்ந்து அமல்படுத்தப்பட்டு கடந்த 16 ஆண்டுகளில் காவல் துறை, மற்ற தென் மாநிலங்களிலே உள்ள துறைகளை விட தமிழ்நாடு காவல் துறை மிகுந்த சிறப்போடு முன்னிலையில் இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடந்த ஆண்டு கூட 55 இலட்ச ரூபாய் இதை நவீனப்படுத்துகின்ற காரியத்துக்காக ஒதுக்கப்பட்டு அது செலவழிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. தொடர்ந்து நவீனப்படுத்துகின்ற திட்டத்தை நிறைவேற்ற மத்திய அரசிடம் உதவி கேட்டு, அதற்கான திட்டங்களையும் அனுப்பி வைத்து இருக்கின்றோம். மத்திய அரசிடமிருந்து கிடைக்கும் நிதி உதவியை வைத்து அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நண்பர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் பேசும்போது மேலும் சொன்னார். கோவையில் நடைபெற்ற கொள்ளை பற்றிச் சொன்னார். அதைக் காங்கிரஸ் கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்களும், நம்முடைய திரு. வரதராசன் அவர்களும் கூட இங்கே சுட்டிக் காட்டினார்கள். அந்தத் கொள்ளை வழக்கில் இரண்டு பேர் தாமதமாகச் சென்றார்கள் என்பதற்காக அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. அதிலே ஏற்பட்ட விபரீதம் என்னவென்றால், முதலிலே அவர்கள் அந்த டெலிபோனை ரிசீவ் செய்யத் தவறிவிட்டது உண்மை. கொஞ்சம் காலம் கடந்து டெலிபோனை அவர்கள் எடுத்து இருக்கிறார்கள். எடுத்த உடனே அவர்கள் சொன்ன விலாசத்துக்கு இவர்கள் செல்லவில்லை. பக்தவச்சலம் காலனி என்று ஒன்று உண்டு; பக்தவச்சலம் சாலை என்றும் ஒன்று உண்டு. இந்தக் குழப்பத்தில் அவர்கள் காலனிக்கு செல்வதற்குப் பதிலாக சாலைக்குச் சென்றுவிட்டார்கள், அல்லது சாலைக்கு செல்வதற்கு பதிலாக காலனிக்குச் சென்றுவிட்டார்கள். அங்கே சென்று திருத்திக் கொண்டு அந்த இடத்திற்குச் செல்வதற்கு முன்பாக கொள்ளைக்காரர்கள் வெளியேறிவிட்டார்கள். இருந்தாலும் கூட அவர்களுடைய தாமதத்துக்கும், அலட்சியத்துக்கும் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மே 4]

டி.ஜி.பி. எண்ணிக்கை தமிழ்நாட்டில் ரொம்ப அதிகமாகிறது என்று ஒரு குறை சொல்லப்பட்டது. நமமுடைய தமிழகத்தில் 3 டி.ஜி.பி. தான். கர்நாடகத்தில் 4 டி.ஜி.பி.; ஆந்திராவில் 5 டி.ஜி.பி. கேரளாவில் 4 டி.ஜி.பி. இருக்கிறார்கள். எனவே அந்த எண்ணிக்கை ஒன்றும் அதிகமல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பாலசுப்பிரமணியம் இன்னொரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார். சேத்துப்பட்டு பாலத்துக்கு அருகிலே குடிசைபோட்டு 'கோல்டு பீர்' குளிர்ந்த பானம் வெளியே வைத்து வியாபாரம் செய்கிறார்கள்; அங்கே போய் எல்லோரும் குடிக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். அதை விசாரித்தேன். இருந்தது உண்மை. ஆனால் 12—2—1990-லேயே வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டு, அதை நடத்திய கௌரி என்பவர்கைது செய்யப்பட்டு, 800 ரூபாய் அவருக்கு அபராதம் விதிக்கப்பட்டு அந்த இடம் பிரித்து எரியப்பட்டு இருக்கிறது. அங்கே உட்கார்ந்து மது அருந்திய 5 பேருக்கு தலைக்கு 150 ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது; நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது 2 மாதத்திற்கு முன்னால், பிப்ரவரி மாதத்தில் நடந்து இருக்கிறது. ஆனால் அடிக்கடி அங்கே போகக்கூடிய வழக்கம் அவருக்கு இல்லாத காரணத்தால் (சிரிப்பு), போகத் தேவையும் இல்லாத காரணத்தால், இன்னும் இருப்பதாகக் கருதிக் கொண்டு, அவர் சொல்லியிருக்கக்கூடும். அது பிப்ரவரி மாதத்திலேயே எடுக்கப்பட்டுவிட்டது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(12-30 மணி.)

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே. நேற்று கூட அந்த இடத்திலே இருந்தது; ஆனால் இன்றைய தினம் அது அகற்றப்பட்டுவிட்டது என்பதை நான் முதல்வருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (சிரிப்பு.)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அப்படியானால் அங்கே போயிருக்கிறார் என்று தெரிய வருகிறது. (சிரிப்பு.)

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : நான் பச்சையப்பன் கல்லூரியிலே படித்தவன் என்றாலும் சேத்துப்பட்டு பக்கம் போய் நீண்ட நாட்களாகிவிட்டன.

1990 மே 4]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இன்னொரு குறையைக் கூடச் சொன்னார்கள். தீயணைப்புத் துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு மலிவு விலையிலே உணவுப் பொருள் வழங்குவதில் கடந்த ஆண்டில் 20 இலட்சம், 21 இலட்சம் என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு 17.31 இலட்சம்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் இந்தக் குறைவு என்று கேட்டார்கள். அந்தப் பக்கத்திலேயே வளைவுக் கோடுக்குள் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஜனவரி மாதம் முடிய என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, ஜனவரி மாதம் முடியத்தான் 17.31 இலட்சம் : மார்ச் 1990 முடிய 26.01 இலட்சம் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கழக அரசு காவல் துறையிலே மாத்திரம் அல்ல, எல்லாத் துறைகளிலும் சொன்னதைச் செய்து வருகிறது என்பதைத் திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அவர்தான் அடிக்கடி சொன்னதைச் செய்தார்களா என்று இங்கே கேட்டுக் கொண்டிருப்பவர். கடந்த ஆண்டு காவல் துறை மானியம் விவாதிக்கப் படும்போது, 10 காவல் நிலையங்கள் தமிழ்நாட்டில் அமைக்கப்படும் என்று சொன்னேன். இப்பொழுது நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 11 காவல் நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி), குமரி மாவட்டத்திலே வெள்ளிச்சந்தை, குமரி மாவட்டத்திலே கதம்பமூடு, நெல்லை-கட்டபொம்மன் மாவட்டத்திலே கூடங்குளம், சிதம்பரனார் மாவட்டத்தில் தட்டார் மடம், செங்கை அண்ணா மாவட்டத்தில் காதங்கரை, தஞ்சை மாவட்டத்தில் மருகூர், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் அம்பலூர், காமராஜர் மாவட்டத்தில் கம்மாபட்டி, திருச்சி மாவட்டத்தில் சிந்தாமணிபட்டி, பசும்பொன் தேவர் மாவட்டத்தில் சிப்காட் காம்பிளெக்ஸ், சேலம் மாவட்டத்தில் மவுசி, இவை தவிர, புறக்காவல் நிலையங்கள், காவல் நிலையங்களாக மாற்றப்பட்டவை, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே உத்தரகோசமங்கை, குமரி மாவட்டத்தில் ஆசாரி பள்ளம், மதுரை மாவட்டத்தில் உத்தரமங்கலம், புதிய புறக் காவல் நிலையங்கள். செங்கை அண்ணா மாவட்டத்தில் பெரியகுப்பம், தஞ்சை மாவட்டத்தில் பட்டிஸ்வரம், மேலும் குமரி மாவட்டத்திலே குலசேகரம் காவல் நிலையம், வட்டக் காவல் நிலையமாகத் தரம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இவை அனைத்தும் கடந்த ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, செங்கை அண்ணா மாவட்டத்திலே எல்லை மீறிய இடங்களும் 9 காவல் நிலையங்கள் சென்னைப் பெரு நகர்ச் சரகக் காவல் நிர்வாகத்தின்கீழ் கொண்டு வரப்படும்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மே 4]

என்று கடந்த ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்டது. வில்லிவாக்கம், விருகம்பாக்கம், திருவான்மியூர், வேளச்சேரி, கருணாநிதி நகர் ஆகிய இவை பெருநகரக் காவல் சரகத்தோடு இணைக்கப்பட்டு விட்டன. இராஜமங்கலம், மீனம்பாக்கம், பரங்கிமலை, ஆதம்பாக்கம் இவை சென்னை மாநகராட்சி எல்லைக்குள் இன்னும் கொண்டு வரப்படவில்லை. அதற்கான நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த 9-இல் 4-ம் கொண்டு வரப்படுவது மட்டுமல்லாமல், சென்னை மாநகர எல்லைக்குள்ளே அமைந்திருக்கக்கூடிய திருமங்கலம், கொடுங்கையூர், மற்றும் திருவொற்றியூர், மணலி, அம்பத்தூர், கொரட்டூர், மதுரவாயல் ஆகிய இடங்கள் எல்லாம் முகமுடி கொள்ளைகள் நடக்கக்கூடிய பகுதி. ஆகவே, அவற்றையும் சேர்த்துக் கொண்டு வந்தால், கொள்ளையைத் தடுப்பதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும். அதையும் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இயன்றவரையில் பரிசீலிக்கப்படும்.

கடந்த ஆண்டு சும்பு ஒலிபெருக்கி வைக்கக் கூடாது என்று தடை இருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அந்தத் தடை நீக்கப்படும் என்று அறிவித்தேன். அதற்கேற்ப 15-6-1989 ல் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு, சும்பு ஒலிபெருக்கிகள் வைப்பதற்கு இருந்த தடை நீக்கப்பட்டது.

அதைப் போலவே டி.ஐ.ஜி. அலுவலகம் இராமநாதபுரத்திலே உள்ளதை எங்கே வைப்பது என்கின்ற ஒரு பிரச்சினை வந்தபொழுது, அதை நம்முடைய சொக்கர் அவர்களும், பெ. சீனிவாசன் அவர்களும் சேர்ந்து ஒரிடத்தைச் சொல்ல, நம்முடைய தென்னரசு அவர்களும் ஒரிடத்தைச் சொல்ல, அதற்குப் பிறகு மெஜாரிட்டி கருத்தை ஏற்றுக் கொள்வதாகக் கூறி, விருதுநகரிலே வைக்கப்படும் என்று சொன்னேன்.

(12-35 மணி.)

இருந்தாலும்கூட, அதற்குப் பிறகு, இராமநாதபுரத்திலே உள்ளவர்கள் அங்கிருந்து அந்த இடத்தை மாற்றக் கூடாது என்று சொன்னதன் காரணமாக ஒரு சமரச ஏற்பாடாக இராமநாதபுரத்திலே 4 நாளும், விருதுநகரிலே 3 நாளும் அந்த டி.ஐ.ஜி. அலுவலகம் இயங்குவதற்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, அது இயங்கி வருகின்றது. இதுவும் அன்றைக்கு சொன்னது செய்யப்பட்ட ஒன்றாகும்.

1990 மே 4]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அதைப்போலவே, தமிழ்நாடு ஸ்பெஷல் போலீஸ். இவர்கள் இன்றைக்கு 9 பட்டாலியன் இருக்கிறார்கள். ஆவடியில், திருச்சியில், பழனியில், கோவை புதுரில், மணிமுத்தாறில், டெல்லியில். 9 பட்டாலியன் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு பட்டாலியனும் சுமார் 1,000 பேர் வீதம் 9,000 பேர் அதிலே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

டெல்லியிலே இன்றைக்கு இருக்கின்ற அந்த திஹார் சிறைச்சாலையைக் காவல் காப்பதே நம்முடைய தமிழ்நாடு ஸ்பெஷல் போலீஸ்தான் என்பதை அறிந்தால் உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம் மகிழ்ச்சி பொங்கும் என்றே நான் கருதுகின்றேன். அது மாத்திரமல்ல, அங்கே குடியரசுத் தலைவர், துணைத் தலைவர் இவர்களுக்கெல்லாம்கூட பாதுகாப்பாக இருப்பது நம்முடைய தமிழ்நாடு காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

அந்த வகையிலே, 9,000 பேர் 9 பட்டாலியனில் பல இடங்களில், நான் சொன்ன இடங்களிலெல்லாம் இன்றைக்குப் பரவிக் கிடக்கிறார்கள். அதிலே, உளுந்தூர்பேட்டையிலே ஒரு கேம்பு அங்கே அமைக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைக் கடந்த ஆண்டு நண்பர் தென்னரசு அவர்கள் இங்கே வெளியிட்டார்கள். அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது என்று அப்பொழுது சொல்லப்பட்டது. அதற்கு நிலமற்றம் செய்வதற்கான ஆணை 19-4-1990-இலே பிறப்பிக்கப்பட்டு, அந்தப் பணிகள் இன்றைக்கு வேகமாக நடைபெறத் தொடங்கியிருக்கின்றன. அது கேம்பாகவோ அல்லது பில்டிங்காகவோ அமைக்கப்படும், அதிலே ஒரு ஆயிரம் பேர் வரையிலே தமிழ்நாடு ஸ்பெஷல் போலீஸ்காரர்கள் உளுந்தூர்பேட்டையிலே அந்தக் கேம்பிலே தங்கிப் பணியாற்றக் கூடும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மதுரையிலும், கோவையிலும் சென்னையைப்போல, கமிஷனர் அலுவலகம் அமைக்கப்படும் என்று கடந்த ஆண்டு தெரிவித்து இருந்தேன். இப்பொழுது கமிஷனர் அலுவலகம் மதுரை, கோவை, ஆகிய இரண்டு இடங்களிலும் அமைக்கப்பட்டாகிவிட்டது. அது மாத்திரம் அல்ல. இங்கே மார்க் சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர்களாலும், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர்களாலும் எடுத்துக் கூறப்பட்ட இந்த 41வது பிரிவு அகற்றப்படவேண்டும்; அந்தத் தடை இருக்கக் கூடாது என்று அவர்கள் வைத்த கோரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட முடியாது என்று நான் இன்றைக்கும் சொல்லவில்லை.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மே 4]

இதே வரதராசன் அவர்கள்தான் நிதிநிலை அறிக்கையிலே கடந்த ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு, மே தினப் பூங்கா வேண்டும் மே தின நினைவுச் சின்னம் வேண்டுமென்று இந்த அவையிலே பேசினார். அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்று சொன்னேன். ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு ஒரு மாதத்திலே அந்த விழா நடைபெற்று, அது ஒருவேளை நடந்ததா நடக்கவில்லையா என்று அவருக்குத் தெரியாமல் போய் விடக் கூடாது என்று அவரையும் அழைத்து அந்த விழாவிலே பேசச் செய்திருக்கின்றோம். எனவே, அவர் இங்கே பேசும் பொழுதே, அதைப்பற்றி அரசு யோசிக்கும் என்று சொல்லப்பட்டது. அதிகாரிகளோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தச் சொல்லி, அதற்கான ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஆனால், அந்தப் பேச்சுவார்த்தையினுடைய முடிவு சரியாக எனக்குத் தெரிவிக்கப்படாத காரணத்தினால் இவ்வளவு தயக்கங்கள் ஏற்பட்டன. இப்பொழுது தெரிவிக்கப்பட்டு, அந்த ஆணைகள், அந்தத் தடைகள் இனிமேல் இருக்காது என்றும், எப்படி சென்னையிலே இருக்காதோ அதைப்போல மதுரையிலும், கோவையிலும் இருக்காது என்பதையும் நான் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களுக்கு இந்தக் கருத்தின் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

போலீஸ் கமிஷன், இரண்டுமுறை தமிழ்நாட்டிலே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதன்முறையாக 71-ஆம் ஆண்டு போலீஸ் கமிஷன் அமைக்கப்பட்டது. இப்பொழுது இரண்டாவது முறையாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ் கமிஷன் 71-இல் அமைக்கப்பட்ட பிறகுதான், 72-ஆம் ஆண்டு முதன் முதலாக காவல்துறையிலே உள்ளவர்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளம்—இரண்டாம் நிலைக் காவலர்களுக்கு 80 ரூபாய் என்று இருந்ததை முதன்முதலாக 200 ரூபாய், என்று ஒரேயடியாக உயர்த்தியது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. அந்த 200 ரூபாய்தான் இன்றைக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் 825 ரூபாய் என்ற அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறது. அஃதன்னியில், அவர்களுடைய படிகள்; இவைகளெல்லாம் வேறு. அடிப்படைச் சம்பளம் 80 ஆக இருந்ததை 200 ஆக உயர்த்தி இன்றைய தினம் 825 என்கின்ற அளவிற்கு இந்த அரசு அந்தப் போலீஸ் கமிஷன் போட்டதன் விளைவாக உருவாக்கியிருக்கிறது.

இப்பொழுது மீண்டும் திரு. சபாநாயகம் அவர்களுடைய தலைமையில்—முன்னாள் தலைமைச் செயலாளர் திரு. சபாநாயகம் அவர்களுடைய தலைமையிலே அந்தக் கமிஷன்

1990 மே 4]

[டாக்டர் மு கருணாநிதி]

அமைக்கப்பட்டது. நம்முடைய நிக்லி அவர்கள்கூட சொல்வார்கள் தலைமைச் செயலாளர்—ஓய்வு பெற்றவர்களுடைய தலைமையிலே அமைப்பதைவிட ஓய்வு பெற்ற ஐ. பி. எஸ். அதிகாரி தலைமையிலே அமைக்கலாம் என்று சொன்னார்கள் அந்தக் கருத்தும் உள்ளத்திலே இருந்த காரணத்தால்தான் ஓய்வு பெற்ற ஐ. பி. எஸ். அதிகாரி திரு. ஷெனாய் அவர்கள் அந்தக் கமிஷனிலே ஒரு உறுப்பினராக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார். அஃதன்னியில் ரமணி நடராஜன், சிதம்பரம், ராஜகோபால், அண்மையில் மறைந்த நண்பர் டாக்டர் சந்தோஷம் இவர்களையெல்லாம் உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட அந்தப் போலீஸ் கமிஷன் வெகு விரைவில் இன்னும் இரண்டு மாதங்களுக்குள்—31-7-1990 க்குள் அரசுக்கு அறிக்கை தருவதாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றது.

(12-40 மணி.)

அதைப்போலவே அண்ணா பதக்கம், 1969-ஆம் ஆண்டு அண்ணா மறைந்த பிறகு, அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட நேரத்தில், அண்ணா பிறந்த நாளில் அண்ணா பதக்கம், வீர விருதுகள் காவல் துறையினருக்கு வழங்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டு, அது குடியரசுத் தலைவர், ஆட்சி 1976-ல் வந்தபோது நிறுத்தப்பட்டு, பிறகு அ.தி.மு.க ஆட்சியில் நினைவூட்டப்பட்டு, சில ஆண்டுகள் நடைபெற்று, பிறகு 1987-88-ல் அந்த நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறாமல் முடங்கிப்போய், இப்போது மீண்டும் 1989-ம் ஆண்டில் நான் அறிவித்தவாறு செப்டம்பர் 15-ம் நாள் அண்ணா பதக்கம் 55-க்கும் மேற்பட்ட காவல் துறை நண்பர்களுக்கு, வீரவிருதுகள் வழங்கப்பட்டதை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அதைப்போலவே பழிவாங்கப்பட்டவர்கள் 7, 8 பேர் பேர்களுக்குத் தான் வேலை கிடைத்து இருக்கிறது. மற்றவர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. குறிப்பாக யார் யார் என்று எழுதி அனுப்பப்படுமானால், என்ன காரணத்திற்காக அவர்கள் பழி வாங்கப்பட்டார்கள் என்று எழுதி அனுப்பப்படுமானால் அரசு கவனிக்கத் தயாராக இருக்கிறது. அந்தப் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்ட காவல் துறை அலுவலர்கள்—அந்தோணிசாமி—உதவி ஆய்வாளர், வி. நாகராஜன்—உதவி ஆய்வாளர், நைனார்தாஸ்—உதவி ஆய்வாளர், மானவயல் பூபால ராயர்—தலைமைக் காவலர், சுப்பையா—காவலர், சொக்கலிங்கம்—முதல்நிலைக் காவலர், பழனிச்சாமி—காவலர், ஆடியபாதம்—காவலர்,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மே 4]

பூதப்பன்—காவலர் ஆகிய ஒன்பது பேருக்கு இந்த அரசு
கடந்த ஆண்டிலே மீண்டும் பதவி அளித்துவிட்டது என்பதை
நான் இங்கே மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல இறந்துவிட்ட காவலர்களுடைய வாரிசு
களுக்குப் பதவி தர வேண்டும், வேலை வாய்ப்புப் தர வேண்டு
மென்ற வகையிலே—போதுமான இளநிலை உதவியாளர்கள்
ஏற்கெனவே இருக்கிற காரணத்தால், அந்த இளநிலை
உதவியாளர் பணிகளை அவர்களால் பெற இயலவில்லை
என்று கோரிக்கை வைத்தார்கள். அந்த அடிப்படையில்,
கல்வித் தகுதி, மற்றும் உடற்கூறு தகுதி உள்ளவர்களுக்கு
காவலராகவோ அல்லது உதவி ஆய்வாளராகவோ கருணை
அடிப்படையில் பணிபுரிய வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று
கேட்டுக்கொண்ட அந்தக் கோரிக்கை ஏற்கப்பட்டு, 1988 ஆம்
ஆண்டு 73 பேர் வாரிசுதாரர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்க,
1989 ஆம் ஆண்டு 162 பேர் வாரிசுதாரர்கள் நியமிக்கப்பட்
டிருக்கிறார்கள் என்பதையும், அந்தப் பட்டியலில் சுமார்
220 பேர் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்
கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடந்த ஆண்டு தூண் சந்தேக கேஸ்கள், முக்காடு
கேஸ்கள் ஒழிக்கப்படும் என்று நான் சொன்னேன். இல்லா
விட்டால் இராமலிங்க சுவாமிகள் தெருவில் நடந்தால் கூட
பிடித்து விடுவார்கள். (சிரிப்பு) அப்படி முக்காடு கேஸ்களை
பிடித்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். அப்படி பிடிக்கப்பட்ட முக்காடு
கேஸ்கள் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 50,000 அல்லது 40,000 என்ற
அளவில் இருந்தது. 1987 ஆம் ஆண்டில் மாத்திரம் 46,000
முக்காடு கேஸ்கள், சந்தேக கேஸ்கள்: 1988 ஆம் ஆண்டில்
50,370 முக்காடு கேஸ்கள், சந்தேக கேஸ்கள். இவைகள்
எல்லாம் பிடிக்கப்பட்ட கேஸ்கள். வழக்கு வரையில் வந்
தவை. வராமல் ஆங்காங்கு, அவர் இவரைப் பார்த்து,
இவர் அவரைப் பார்த்து, போய்விட்ட வழக்குகள் 50,000
இருக்கும். எனவே, ஒரு லட்சம் பேர் இந்த முக்காடு கேஸ்
களால் தொல்லைப்பட்டுக் கொண்டு இருந்தார்கள். இதை
அதிகாரிகள் எல்லாம் கூட கொஞ்சம் தயக்கத்தோடு என்
னிடத்தில் சொன்னாலும் கூட,— அண்ணா காலத்திலிருந்து
செய்யப்பட்ட முயற்சி, அதிகாரிகள் குறுக்கே நின்றார்கள்
நான் இல்லையென்று சொல்லவில்லை. ஆனால், அதிகாரி
கள் குறுக்கே நின்றாலும், அதை மீறி அரசு நல்ல காரியங்
களைச் செய்யும் என்று திரு. வரதராசன் அவர்களுக்கு
சொல்வதற்காகக் குறிப்பிடுகிறேன். எனவே, இந்தக் கேஸ்களை
எல்லாம் ஒழித்ததன் மூலம் இன்றைக்கு லட்சம் பேர் 'அப்பாடா'
என்று பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு தெருவில் நடமாட முடிகிறது.

1990 மே 4] [திரு. டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அடுத்து ஹெல்மெட், ஹெல்மெட் இனிமேல் அணியத் தேவையில்லை. அவர்களுடைய இஷ்டத்திற்கே விட்டுவிடுகிறோம் என்று சொன்னவுடன், இந்த அவையிலேயே அதிகமாக எகிறிக்குதித்தவர் தீட்சிதர் அவர்கள் தான் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். (சிரிப்பு) ஹெல்மெட்டிற்கும் அவருக்கும் உள்ள தொடர்பு அந்த அளவிற்கு, ஹெல்மெட் அணிந்து ஒரு கல்லூரி மாணவனைப் போல அன்றைக்குத் துள்ளிக் குதித்தார். அவ்வளவு மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தார். கட்டாயமாக அணிய வேண்டுமென்ற நிலையைத் தவிர்த்த காரணத்தால் பெரியதாக எந்த ஆபத்தும் ஏற்பட்டு விடவில்லை. ஹெல்மெட் அணிந்திருந்த காலத்தில், நாம் இந்த தெ்தரவைப் போடுவதற்கு முன்பு, ஜனவரி மாதத்தில் ஹெல்மெட் அணிந்துருந்தும் விபத்திற்கு ஆளாகி இறந்தவர்கள் 95 பேர்,—இது ஜனவரியில், கடந்த ஆண்டில். பிப்ரவரியில் 58 பேர், மார்ச்சில் 66 பேர். ஏப்ரலில் 67 பேர், மே மாதத்தில் 74 பேர், ஜூனில் 76 பேர், ஆக மொத்தம் 436 பேர்.

12-45 மணி.

ஹெல்மெட் அணியத் தேவையில்லை, அது அவரவர்களுடைய இஷ்டத்தைப் பொறுத்தது என்று சொன்ன பிறகு—ஆனாலும் ஆங்காங்கு விசேஷமயரங்களிலே ஹெல்மெட்டை அணியுங்கள் என்று சொன்னோம், கட்டாயம் இல்லை, இருந்தாலும் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள ஹெல்மெட் தேவை என்றெல்லாம் விளம்பரப்படுத்தினோம், அதற்குப் பிறகு—ஜூலை 68, ஆகஸ்ட் 72, மரணம்; செப்டம்பர்-54, அக்டோபர்-75, நவம்பர்-56, டிசம்பர்-61, மொத்தம் 386. கட்டாயம் என்று இருந்தபோது 436. கட்டாயம் இல்லை என்று ஆக்கப்பட்ட பிறகு 386 தான்.

மேலும் போலீசாருக்குத் தேவையான வசதிகளைச் செய்வதில் மிக முக்கியமானது, அவர்களுக்கு தொலைப் பேசித் தேவை. சிலர் முணு முணுக்கக்கூடும். ஆம். தொலைபேசி கொடுத்து என்ன, எடுத்துப் பேசினால்தானே என்று சிலர் முணுமுணுக்கக்கூடும். இனிமேல் அவர்கள் பேசுவார்கள் என்ற உறுதியோடு, இப்போது தொலைபேசி வசதி அவர்களுக்குச் செய்து தரப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டிலே உள்ள மொத்தக் காவல் நிலையங்கள் 1,034. அதிலே பறநகர்க் காவல் நிலையங்கள் அதோடு சேர்த்து 202. இரண்டும் இணைந்து 1,236 காவல் நிலையங்கள் இருக்கின்றன. அதிலே தொலைபேசி வசதி செய்யப்பட்ட பெரிய, முழுக் காவல் நிலையங்கள் 966. தொலைபேசி வசதி இல்லாத காவல் நிலையம் 68.

1.14. மானியக்கோரிக்கைகள், 1990-91—விவாதமும்
வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

[திரு. டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 மே 4]

புறநகர்க் காவல் நிலையம் 20. இந்த 88 காவல் நிலையங்
களுக்கும் தொலைபேசி வசதி செய்து தரப்படும் என்று
கடந்த ஆண்டு அறிவித்திருந்தேன். அதற்கு இணங்க 74
காவல் நிலையங்களுக்கு தொலைபேசி வசதி முழுமையாக
செய்து தரப்பட்டு விட்டது, மீதமுள்ள 14-ல் தான் கடந்த
ஆண்டு அறிவித்த 11 புதிய காவல் நிலையங்கள் இருக்கிற
காரணத்தால், அதற்கும் சேர்த்து இந்த ஆண்டு தமிழ்
நாட்டிலே உள்ள எல்லாக் காவல் நிலையங்களும் தொலை
பேசி வசதியை முழுமையாகப் பெறும் என்பதை நான் தெரி
வித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் ஜீப் வசதி, தமிழ்நாட்டிலே உள்ள மொத்த
சப்-டிவிசன், காவல் உட்கோட்டங்களில் 108 உட்கோட்டங்
களில் இதுவரை ஜீப் வழங்கப்பட்ட உட்கோட்டங்கள்
103. இன்னும் 5 உட்கோட்டங்கள், சப்-டிவிசனுக்கு ஜீப்
இல்லை. இந்தக் குறையும் இந்த ஆண்டு நிகழப்பட்டு,
5 ஜீப்புகளும் வழங்கப்பட்டுவிடும்.

மோட்டார் சைக்கிள், 1,034 பெரிய காவல் நிலை
யங்களில் மோட்டார் சைக்கிள் வழங்கப்பட்ட காவல் நிலை
யம் இதுவரை 892. வழங்கப்படாத காவல் நிலையம்
142. வரும் ஆண்டில் இந்த 142 காவல் நிலையங்களுக்கும்
மோட்டார் சைக்கிள் வழங்கப்பட்டுவிடும் என்பதைத் தெரி
வித்துக் கொள்கிறேன்.

மெஸ், காவல்துறை அதிகாரிகளுடைய மெஸ். வெளி
யூரிலேயிருந்து காவல் பணிக்காக வருகிற அதிகாரிகள், வேறு
மாநிலங்களிலிருந்து இங்குள்ளவர்களைச் சந்திக்க பணி
நிமித்தம் வருகிற அதிகாரிகள், இவர்கள் எல்லாம் ஓய்வு
எடுக்கவும், உணவு அருந்தவும் ஒரு தங்குகின்ற இடம் அவர்
களுக்குச் சென்னையில் இல்லை என்ற குறையைப் போக்க,
காவல்துறை அதிகாரிகளால் முறையிடப்பட்டு, 1987-ஆம்
ஆண்டு அன்றைக்கு இருந்த அரசு 35.60 லட்சம் ரூபாய்
மதிப்பீட்டில் ஒரு மையத்தைக் கட்டுவதற்கு ஆணை பிறப்
பித்தது. 9—7—1987-ல். அதன்படி 30—10—1987-ல்
செலவுக்காக ரூ. 2 லட்சம் அனுமதிக்கப்பட்டது. அதற்கு
அடித்தளம் எல்லாம் கட்டப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு பணம்
ஒதுக்கப்படவில்லை. அரசாங்கம் பணம் ஒதுக்கும் என்று
பொதுப்பணித்துறையும் எதிர்பார்த்து, மேலும் 7.2 லட்சம்
ரூபாயைச் செலவழித்தது. அரசாங்கம் அந்தப் பணத்தையும்
பொதுப்பணித்துறைக்குத் தரவில்லை. மேலும் ஒதுக்கவும்
இல்லை. எனவே இந்தத் திட்டம் கைவிடப்படும் நிலை
மைக்கு இப்போது வந்துவிட்டது. அதை மீண்டும் எடுத்து

1990 மே 4] [திரு. டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நிறைவேற்ற, இந்த அரசு இப்போது பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு, அதை உடனடியாக நிறைவேற்ற நடப்பாண்டில் 20 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்து அந்தப் போலீஸ் மெஸ் சென்னையிலே அமைக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே சென்னை நகரத்தில் சட்டம்-ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுகிற நேரத்திலே வெளியூரிலேயிருந்து தருவிக் கப்படுகிற காவலர்கள்— நான் முதலிலே சொன்னது அதி காரிகள்— காவலர்கள், அவர்கள் தங்கி ஓய்வு எடுக்க, உணவு அருந்த அதற்கு ஒரு இடம் சுமார் 200 பேரிலேயிருந்து 300 பேர்கள் வரையிலும் ஓய்வு எடுக்கக்கூடிய 'டார் மிட்டரிகள்' சென்னையிலே கட்டுவதற்கு 10 லட்சம் ரூபாய் இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நான் முதலிலே குறிப்பிட்டதைப்போல, மொத்த சிறப்புக் காவல் அணிகள்— அதாவது தமிழ்நாடு ஸ்பெசல் போலீஸ்— 9 என்று சொன்னேன். ஒரு அணிக்கு ஆயிரம் பேர் வீதம் 9 ஆயிரம் பேர்கள் என்று சொன்னேன். இந்த அணிகள் செயல்படுகின்ற இடங்களில் எல்லாம், அவர் களுடைய சமையலுக்காக அடுப்பு வைக்கப் பயன்படுத்துவது விறகுகளாகவே இதுவரையிலும் இருக்கிறது. இந்த விறகு களை அதிக விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் பக்கத்திலேயிருக்கிற காடுகள் அழியநேரிடுகிறது. எனவே, அதற்குப் பதிலாக இந்த 9 அணிகள் தங்குகின்ற இடத்திற்கும் காஸ் அடுப்புகளை கொடுப் பதற்கு ஒரு செயற்குறிப்பு காவல்துறைத் தலைவரிடமிருந்து அரசு பெற்று, இந்த 9 அணிகளுக்கும் மற்றும் ஆவடியி லுள்ள ரிசர்வ் போலீஸ் படைக்குமாக, மொத்தம் 10 அணிகளுக்கும் 2 லட்சத்து 25 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் எரிவாயு அடுப்புகளை வாங்கிக் கொடுக்க அரசு ஆணை பிறப் பிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

12-50 மணி

காமராஜர் மாவட்டத்தில் ராஜபாளையம் பகுதியில் அவர்கள் குறிப்பிட்ட ஜாதிக் கலவரங்கள் அடிக்கடி நிகழ்கின்றன. ராஜபாளையம் தற்போது சிவகாசி உட்கோட்டத்தில் சப்- டிவிஷனிலே இருக்கிறது. ஒரு நிரந்தரமான ஏற்பாடாக அங்கே அமைதியை ஏற்படுத்துவதற்காக இப்போது செய்யப்படு கிறது. சிவகாசிக்கும், ராஜபாளையத்திற்கும் இடையே 40 கிலோ மீட்டர் தொலைவு. ராஜபாளையத்தில் இன்றைக்கு கலவரம் என்ற செய்தியை அறிந்து சிவகாசி சப்பிவிஷனிலிருந்து. உ.ட.

[திரு. டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 மே 4]

கோட்டத்திலுள்ள துணைக் கண்காணிப்பாளர் ராஜபாளையத் திற்கு வருவதற்குள்ளாக நிலைமை கட்டுக்கு அடங்காமல் போய் விடுகிறது. அதனால்தான் முன்னேற்பாடாக போலீசார் செயல்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுகள் எல்லாம் இங்கே சொல்லப்பட்டதை நீங்கள் எல்லாம் அறிவீர்கள். எனவே, இந்த நிலையைச் சமாளிக்க ராஜபாளையத்தில் ஒரு துணைக் கண்காணிப்பாளர் நியமிக்கப்படுவது அவசியம் என்று கருதி ராஜபாளையத்தில் அமைக்கப்படும் அந்த உட்கோட்டத்தில் கீழ்க்காணும் காவல் வட்டங்கள், காவல் நிலையங்கள் அமையும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ராஜபாளையம் சப்-டிவிஷன். அதிலே ராஜபாளையம் நகரம் தெற்கு சர்க்கிள் நிலையம். அதன் கீழே ராஜபாளையம் நகரம் தெற்கு காவல் நிலையம். அடுத்து ராஜபாளையம் ஊரக வடக்கு சர்க்கிள் ஸ்டேஷன் அதன் கீழே அடங்கும் காவல் நிலையங்கள் ராஜபாளையம் நகரம் வடக்கு கீழ்ராஜகுலராமன். சேத்துார் தளவாய்புரம்.

ராஜபாளையத்தில் குற்றப்பிரிவு, 'கிரைம் பிரான்ச்' தனியாக இயங்கும். திருவில்லிபுத்தூர் நகரம், திருவில்லிபுத்தூர் தாலுக்கா, மம்சாபுரம் ஆகிய காவல் நிலையங்கள் அந்த சப்-டிவிஷனில் அடங்கும்.

வத்திராயிருப்பு சர்க்கிளில் வத்திராயிருப்பு, மாதம்பட்டி ஆகிய காவல் நிலையங்கள் இயங்கும். வத்திராயிருப்பு வட்டத்திலே உள்ள எம். புதுப்பட்டி காவல் நிலையத்தை சிவகாசிக்கு மிக அருகாமையிலுள்ள காரணத்தால் சிவகாசி காவல் வட்டத்தோடு சேர்க்கவும் ஆணையிடப்படுகிறது. இதைப் போலவே அந்தப் பகுதியிலுள்ள காவலர்களை எப்போதும் தயார் நிலையில் வைத்திருப்பது அவசியமான ஒன்றாக இப்போது இருக்கிறது. எனவே முதற் கட்டமாக 4 ஆர்மட் ரிசர்வ் பிரிவுகளில் இரண்டு பிரிவுகளை ராஜபாளையத்தில் தற்காலிகமாக 6 மாதத்திற்கு நிறுத்தி வைப்பது அவசியமாகிறது. இந்த அறிவிப்பினைத் தொடர்ந்து அதற்கான ஆணை உடனடியாக பிறப்பிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ராஜபாளையத்தில் புதியதாக உட்கோட்டம் ஆரம்பிப்பதைப் போல இந்த ஆண்டு மேலும் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கின்ற உட்கோட்டங்கள் — மதுரை மாவட்டத்தில் போடிநாயக்கனூர், தர்மபுரி மாவட்டத்தில் அநூர், தஞ்சை கிழக்கு மாவட்டத்தில், திருவாரூர் புதிய சர்க்கிள் ஸ்டேஷன்கள், தஞ்சை மேற்கு மாவட்டத்தில் பேராலூரணி, தஞ்சை கிழக்கு மாவட்டத்தில் வேதாரண்யம், செங்கை-அண்ணா மாவட்டத்தில் செய்யூர், இங்கே சர்க்கிள் ஸ்டேஷன்கள் அமைக்கப்படும். இவைகள் எல்லாம் கட்சிச் சார்பில்லாமல், வேறுபாடு இல்லாமல் நடைபெறுகிற முயற்சிகள்.

1990 மே 4]

[திரு. டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

புதிய காவல் நிலையங்கள் இந்த ஆண்டு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கீழ்ப்பெரும்கரை, பசும்பொன் தேவர் மாவட்டத்தில் புழுதிப்பட்டி, திருச்சி மாவட்டத்தில் ராம்கி நகர், தர்மபுரி மாவட்டத்தில் எரியூர், வடஆற்காடு அம்பேத்கார் மாவட்டத்தில் சத்துவாச்சேரி, திருவண்ணாமலை-சம்புவராயர் மாவட்டத்தில் வடவணக்கம்பாடி, செங்கை-அண்ணா கிழக்கு மாவட்டத்தில் சாத்தான்காடு, திருச்சி மாவட்டத்தில் தில்லை நகர், மதுரை ஊரகத்தில் கம்பன்நகர், நெல்லை கட்டபொம்மன் மாவட்டத்தில் சுரண்டை,

புறக்காவல் நிலையங்களை காவல் நிலையங்களாக உயர்த்து தல்— திருச்சி மாவட்டத்தில் கைகலத்துார், தஞ்சை மேற்கில் திருச்சிற்றம்பலம், மதுரை ஊரகத்தில் மயிலாடும்பாறை.

புதிய தீயணைப்பு நிலையங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு மக்கட் தொகை, தீ அபாயம் உள்ள இடம், அதனுடைய தொலைவு இவைகளை எல்லாம் கணக்கிட்டு ஏற்படுத்துகிறோம். அந்த அடிப்படையிலே இந்த ஆண்டு புதியதாக அமைக்கப்பட இருக்கின்ற தீயணைப்பு நிலையங்கள்— திருச்சி மாவட்டத்தில், இலுப்பூர், செங்கை-அண்ணா மாவட்டம்— திருத்தணி, புதுக்கோட்டை மாவட்டம்— கந்தர்வக்கோட்டை, தஞ்சை மாவட்டம்— திருவிடைமருதூர், தென்னாற்காடு மாவட்டம்— மரக்காணம், திருவண்ணாமலை சம்புவராயர் மாவட்டம்— ஜவ்வாது மலை, மதுரை மாவட்டம்— கடமலைக்குண்டு, காமராஜர் மாவட்டம்— திருச்சுழி, சிதம்பரனார் மாவட்டம்— கழுகுமலை, இராம நாதபுரம் மாவட்டம்— ஏர்வாடி (குறுக்கீடு). அவர் சொன்னதை அவரே மறந்துவிட்டார் போல் இருக்கிறது.

தலைவர் அவர்களே, காவலர்களுக்குக் குடியிருப்புகள் பற்றி நேற்றைக்கு நம்முடைய திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும், இன்றைக்கு நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் மற்றும் மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்ட்கட்சி சார்பாகவும், மற்றும் லத்தீப் அவர்களும் மற்றும் பேசிய எல்லா தலைவர்களும், உறுப்பினர்களும் இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

தலைமைக் காவலர்களுடைய மொத்த எண்ணிக்கை, 6,830, அதிலே குடியிருப்பு வசதி பெற்றவர்கள் 3,077, பெறாதவர்கள் 3,763; காவலர்களுடைய மொத்த எண்ணிக்கை 53,644, குடியிருப்பு வசதி பெற்றவர்கள் 22,433. வசதி

12-55 மணி

பெறாதவர்கள் 31,211. அதாவது இதுவரை 42 சதவிகிதம் பேர்தான் குடியிருப்பு வசதியைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அரசு 80 சதவீதம் என்று இலக்கு நிர்ணயித்திருக்கிறது. அதை

[திரு. டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 மே 4]

அடையவேண்டுமானால் 3,00.3 தலைமைக் காவலர்களுக்கும், 24 ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து சொச்சம் காவலர்களுக்கும் குடியிருப்பு கட்டித்தர வேண்டும். அதிலே இப்போதுள்ள அந்த மதிப்பின்படி 1.15 இலட்சம் ரூபாய் ஒரு குடியிருப்புக்குச் செலவாகிறது. எனவே கட்டித்தரப்பட வேண்டிய மீதமுள்ள இந்தக் குடியிருப்புகளுக்கு 321.68 கோடி ரூபாய் தேவைப்படும். அதை ஓரளவு குறைத்து இன்னும் குறைந்த செலவிலே ஆனால் வசதி குறையாமல் கட்டித்தர ஆண்டு ஒன்றுக்கு 3,000 வீடுகள் வீதம் 10 ஆண்டுக் காலத்தில் கட்டி முடிக்க இந்த அரசு இந்த ஆண்டில் முயற்சிகளைத் தொடங்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.)

காவல்துறை அமைச்சுப்பணியாளர்களுக்கு ஒரு கோரிக்கை இருந்தது. 1982 ஆம் ஆண்டு அரசு காவல்துறை அமைச்சுப் பணியாளர்களின் வேலைப் பளுவை ஆய்வு செய்ய ஒரு சிறப்புக் குழு நியமிக்கப்பட்டது. அதன்படி 2,150 கூடுதல் பதவிகளை அமைச்சுப் பணியிலே புதியதாக ஏற்படுத்த அந்தக் குழு சிபாரிசு செய்தது. உடனடியாக 1,075 பணியிடங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று 1982 ஆம் ஆண்டிலேயே பரிந்துரை செய்யப் பட்டது. உடனடியாக அது செய்யப்படாமல் கடந்த 8 ஆண்டுகளில் 895 பதவிகளுக்குத்தான் அனுமதி வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. மீதம் உள்ள 180 பணிகளுக்கு இந்த ஆண்டு அனுமதி வேண்டும் என்று தமிழ்நாடு காவல்துறை அமைச்சுப் பணியாளர் சங்கம் ஒரு கோரிக்கை வைத்தது. அந்தக் கோரிக்கையை அரசு பரிசீலித்து இந்த 1990-91 ஆம் ஆண்டில் 180 பணியிடங்களில் 100 இடங்களைப் பூர்த்தி செய்வது என்று அரசு ஆணையிடும் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல காவல் நிலையக் கட்டிடங்களைப் பற்றியும் இங்கே எடுத்துக் கூறப்பட்டது. சொந்தக் கட்டிடம் காவல் நிலையத்திற்கு இன்றைக்கு 872 இருக்கின்றன. வாடகைக் கட்டிடம் 367 இருக்கின்றன. பெரு நகரத்திலே ஒரு காவல் நிலையம் அமைக்க 18 இலட்சம் ரூபாய் செலவாகிறது. மாவட்ட தலைநகரத்தில் 13 இலட்சம் ரூபாய் செலவாகிறது. வட்ட காவல் நிலையம் அமைக்க 8 இலட்சம் ரூபாய், ஊர்க் காவல் நிலையம் அமைக்க 7 இலட்சம் ரூபாய் செலவாகிறது. எனவே இந்த 367 காவல் நிலையத்திற்கும் 37 கோடி ரூபாய் தேவைப்படும். இதைக் கருத்தில் கொண்டு இந்த ஆண்டு 10 காவல் நிலையங்களுக்குக் கட்டிடங்கள் அமைப்பது என்றும் அடுத்த ஆண்டு நிதிநிலைக்கு ஏற்ப காவல் நிலையங்களுக்கான கட்டிடங்களை அமைக்க ஆணை பிறப்பிப்பது என்றும் அரசு முடிவு எடுத்திருக்கிறது.

1990. மே 4] [திரு. டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மின் விசிறிகள் காவலர்களுக்கு வழங்கப்படும், அவர்களுடைய குடியிருப்புகளுக்கு வழங்கப்படும் என்று கடந்த ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்டு 4,800 மின் விசிறிகள் வழங்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இன்னும் 22,669 மின் விசிறிகள் வழங்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. நதி ஆதாரமும் குறைவாக இருக்கிறது. எனினும் இந்த ஆண்டு 22,669 மின் விசிறிகளில் 10,000 குடியிருப்புகளுக்கு 10,000 மின் விசிறிகள் வழங்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.)

காவலர் தேர்வு பற்றியெல்லாம் இங்கே பேசப்பட்டது. 1987 ஆம் ஆண்டில் இரண்டாம் நிலை காவலர் பதவிக்குத் தேர்வு நடைபெற்றது. இந்த காவலர் பதவித் தேர்வில் முதல் நிலை காவலர் பதவிக்கு ஆண்கள் தேர்வு செய்யப்படுவதில்லை. இரண்டாம் நிலையில் இருந்தால் முதல் நிலைக்கு, பிறகு அவர்கள் பதவி உயர்த்தப்படுகிறார்கள். பெண் காவலர்களைத்தான் முதல் நிலை பதவிக்குத் தேர்வு செய்கிறார்கள். அப்படி தேர்வு செய்ய, விண்ணப்பித்தவர்கள், ஆண்கள் இரண்டாம் நிலை காவலர்களுக்கு விண்ணப்பித்தவர்கள் 14,379 பேர். அதிலே எல்லாம் பரிசோதனையும், விசாரணையும் முடிந்து நியமனம் செய்யப்பட்டவர்கள் 6,862 பேர். அதைப்போல சிறப்புக் காவல் பணிக்கு தமிழ்நாடு ஸ்பெஷல் போலீஸ் அதற்கு விண்ணப்பித்தவர்கள் 2,490 பேர். அதிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் 1,210 பேர். கடந்த கால அரசில் இவர்களுடைய கல்வித் தகுதி எட்டாவது வகுப்பு வரை படித்து இருந்தால் போதும் என்று இருந்தது. ஆனால் இப்போது இந்த அரசு இனிமேல் இது போன்ற இரண்டாம் நிலை காவலர் பதவிக்கும் சிறப்புக் காவலர் பதவிக்கும், வளர்ச்சி அடைந்துள்ள கல்வி முறையைக் கணக்கிலே எடுத்துக்கொண்டு குறைந்த பட்சம் பத்தாம் வகுப்பு வரை படித்திருக்க வேண்டும். பாஸோ, ஃபெயிலோ கவலை இல்லை. 10-ஆம் வகுப்பு வரை படித்து இருக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயித்து ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. இந்த அடிப்படையில் இந்த ஆண்டு தமிழ்நாடு ஸ்பெஷல் போலீசுக்கு 2,000 பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.)

அதுமாத்திரமல்ல. இன்னொரு குறைபாடும் இங்கே கூறப்பட்டது. சிறப்புக் காவல் படையில் இருப்பவர்கள் அங்கேயே இருந்து விடுகிறார்கள் என்று. நான் சொன்னேனே டெல்லியிலே இருக்கிறார்கள் என்று. அவர்கள் நான் வந்து பார்த்தால், மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். அவர்கள் இங்கே வருவதற்கே முடியவில்லை. சிறப்புக் காவல் படைக்கு என்று போகிறவர்கள் அங்கேயே தங்களுடைய பணிக்காலம். . . .

[1990 மே 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் ஒப்புதலுடன் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப் பெறுகிறது.

13-00 மணி

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அங்கேயே தங்களுடைய பணிக் காலம் முடிகிற வரையிலே இருந்து ஓய்வு பெறுகிறார்கள் அல்லது இயற்கை அடைகிறார்கள். இது நிலைமை. அதை மாற்றி, இனிமேல் சிறப்புக் காவல் படையிலே இருப்பவர்கள் சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சட்டம்-ஒழுங்கு காவல்துறைக்கு அனுப்பப்படுவார்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பெண் காவலர்கள் 1973 ஆம் ஆண்டு கழக ஆட்சியிலேதான் முதன் முதலாக தமிழ்நாட்டில் நியமிக்கப்பட்டார்கள். இங்கே சொன்னார்கள். மொத்தமாக, காவலர்கள் மீதே குறை சொல்லிக்கூட சில பேர் பேசினார்கள். ஒரு சிலர் இப்படி இருப்பார்கள் என்பதற்கு உதாரணங்களும் உண்டு. பெண் காவலர்கள் நியமிக்கப்பட்டபோது 21 பேர் நியமிக்கப்பட்டார்கள். அந்த 21 பெண் காவலர்கள் நியமிக்கப்பட்டு பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது அருள் அவர்கள் காவல் துறைத் தலைவர். நான் அண்ணா விருது வழங்குகிற விழாவிற்குச் சென்று இருந்தேன். அதிலே பெண் காவலர்கள் அணி வகுத்து வந்தார்கள். நான் அருள் அவர்களைப் பார்த்துக் கேட்டேன். என்ன 21 பேர் ஆயிற்றே, 20 பேர்தான் இருக்கிறார்கள்? என்று கேட்டேன். 'அது சார், ஒருவர் திருடி விட்டார். அதனாலே விலக்கிவிட்டோம்', என்று சொன்னார். 'ஒரு பெண் காவலர் திருடிவிட்டார், அதனாலே விலக்கி விட்டோம்' என்று சொன்னார். அதனாலே காவல்துறையிலே இருந்தாலும்கூட, குறையுடையவர்கள் இருப்பார்கள் என்பதற்கு ஒரு உதாரணம். அதற்காக அந்தக் காவல்துறையே தவறானது, பெண் காவலர்களை நியமிக்கக்கூடாது என்கிற முடிவிற்கு வரக்கூடாது. இருந்தாலும், அன்றைக்கு முதன் முதலாக தமிழகத்திலே தொடங்கப்பட்ட பெண் காவலர் படை இன்றைக்குப் பெருகி, 857 பேர் இப்போது பெண் போலீசார் இருக்கிறார்கள். இன்னும் அதிகம் பேரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை இங்கே வைக்கப்பட்டது. அந்தக் கோரிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, இந்த ஆண்டு மேலும் 800 பெண் காவலர்கள், முதல் நிலைக் காவலர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.)

1990 மே 4] [திரு. டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இறுதியாக, ஆயத்தீர்வைத் துறையைப் பற்றி யாரும் அதிகமாகப் பேசவில்லை. ஒரு வேளை, பேசித் தீர்ந்துவிட்டது. இனிமேல் கேட்கவா போகிறார் என்று சலித்து போய்விட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். இருந்தாலும், பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிற தேதிகள் எல்லாம் சரியானவைகள் அல்ல. இன்னும் எந்தத் தேதியில் என்று நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. உற்பத்தி முழுவதும் அரசின் சார்பிலே இருக்கின்ற 'டாஸ்கோ' மூலமாகத் தான் செய்யப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதிலும் எந்த மாற்றமும் கிடையாது. அதைப்போலவே டெண்டர் விடப்படும். நேற்றைக்குப் பேசிய அசேன் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். டெண்டர், ஏலம், இவைகளெல்லாம் கூடாது, ஆங்காங்கு நலிந்தவர்களுக்கு அந்தக் கடைகளைத் தர வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார். முன்பிருந்த ஆட்சியிலே அப்படித்தான் நலிந்தவர்கள் என்ற பெயரால் பல பேருக்குத் தந்தார்கள். முன்பிருந்த ஆட்சியில் சாராயக் கடை ஏலம் எடுத்தவர்கள் மாத்திரம் தரவேண்டிய பாக்கி 1988-லே அவர்கள் ஆட்சியை விட்டுப் போகிற நேரத்தில் 33 கோடியே சொச்சம் ரூபாய். சாராயக் கடை ஏலம் எடுத்தவர்கள் மூலமாக வர வேண்டிய பாக்கி 33 கோடியே சொச்சம் ரூபாய். அதை இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு, அதிலே இரண்டு கோடிதான் வசூலித்து இருக்கிறது. மேலும் வசூலிப்பதற்கான தீவிரமான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

அதுமாத்திரமல்ல, அப்போதிருந்த ஆட்சியில் அந்தக் கடைகள் எல்லாம் ஏலம் விடப்படாமல்—முதலிலே ஏலம் விடப்பட்டது அன்றைக்கு இருந்த அந்தத் துறையினுடைய அமைச்சர் எஸ்.டி.எஸ். அவர்கள் தனியாருக்குத் தரமாட்டோம், ஏலம் தான் விடுவோம், தனித்தனியாகக் கொடுத்தால் கட்சிக்காரர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டோம் என்கின்ற கெட்ட பெயர் வரும், ஆகவே தரமாட்டோம் என்று இந்த அவையிலே முடிக்கச் செய்தார். அதற்குப்பிறகு ஏலத்தை நிறுத்திவிட்டு, தனித்தனியாக எல்லோருக்கும் கொடுத்தார்கள். கொடுத்த பிறகு சில பேர் உச்ச நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று வழக்குப் போட்டார்கள், கட்சிக்காரர்களுக்கே கொடுத்துவிட்டார்கள், எனவே, அதையெல்லாம் ரத்துச் செய்து ஏலம் விடவேண்டும் என்று வழக்குப் போட்டார்கள். உச்ச நீதிமன்றத்திலே வழக்கு வருகிற நேரத்தில் அரசு அவசரம், அவசரமாக, தன்னுடைய வழக்கறிஞர்களை எல்லாம் கலந்தாலோசித்து, லைபல் இருக்கிறது, படித்துப் பார்த்துவிட்டுத்தான் சொல்கிறேன்.

வழக்கறிஞர்களும், அரசுத் துறை அதிகாரிகளும் சொன்னார்கள், அமைச்சருக்குச் சொன்னார்கள், அன்றைக்கு இருந்த துறையினுடைய அமைச்சருக்குச் சொன்னார்கள். அதில் நமக்குக் கெட்ட பெயர் வரும், கட்சிகாரனுக்குக் கொடுத்துவிட்டோம்

[திரு. டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மே 4]

என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே வழக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள், சுப்ரீம் கோர்ட் அதை ஒத்துக்கொண்டு தீர்ப்பளிக்கும், எனவே, அரசிற்குக் கெட்ட பெயர் வரும் என்று சொன்னதை ஏற்றுக் கொண்டு, அந்த அமைச்சர் உடனடியாக இனிமேல் ஏலம் விடப்படும் என்கின்ற குறிப்பை எழுதி, தனித்தனியாகக் கொடுக்கப்பட்ட நிலையை அன்றைக்கே மாற்றியிருக்கிறார். அசேன் சொன்ன யோசனையைக் கேட்டால், மறுபடியும் சுப்ரீம் கோர்ட் தான். அதுமாத்திரமல்ல, சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்காக நான் பயப்படவில்லை. இதிலே யாருக்கும், கட்சிக்காரர்களுக்கு ஆதாயம் தருவதற்காக இந்தக் காரியம் நடைபெறக் கூடாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கேட்கலாம், அசேன் போன்றவர்கள். மற்றவர்கள் கேட்கலாம். 'கட்சிக்காரர்கள் பிழைக்கவே வேண்டாமா' என்று கேட்கலாம் உங்களுக்கு நல்ல சந்தர்ப்பம். காங்கிரஸ்காரர்கள் ஏலம் எடுக்கப்போவதில்லை, என்று அவர்களே அறிவித்து விட்டார்கள். அ.தி.மு.க. வினரும் ஏலம் எடுக்கப்போவது இல்லை என்று அவர்களே அறிவித்து விட்டார்கள். எனவே, (குறுக்கீடு) மார்க்சிஸ்ட்டு கம்யூனிஸ்டும் கிடையாதா? உண்மையா அது? திருமதி பாப்பா உமாநாத் அவர்கள் திரு. ரமணி சார்பிலே சொல்லுகிறார்களோ என்னவோ தெரியாது, அவர்களும் எடுக்கப்போவது இல்லை என்று. (குறுக்கீடு).

13-05 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் எடுக்கப்போகிறீர்களா?

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஜனதா தளத்துக்காரர்களும் ஏலம் எடுக்கப் போவது இல்லை. அதைச் சொல்ல தவறிவிட்டார். ஜனதா தளத்துக்காரர்களும் ஏலம் எடுக்கப்போவது இல்லை. (சிரிப்பு) (குறுக்கீடு) உங்களோடு சேர்ந்த ஜனதா தளத்துக்காரர்களும் ஏலம் எடுப்பதில் சம்மதம் இல்லை. ஏலம் எடுக்கவும் போவது இல்லை என்பதை நான் கூறிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : வேறு மாநிலங்களில் எடுப்பதாகக் கேள்வி.(சிரிப்பு.)

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : வேறு மாநிலத்தில் எடுக்கிறார்கள். நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.(சிரிப்பு)

1990 மே 4]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதனால் இது ஏலம் எடுக்கிற வாய்ப்பு கட்சிக்காரர்களுக்கு இல்லாமல் போய் விடும் என்று யாரும் கவலைப்படத் தேவையில்லை. அவர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய கொள்கையில் நிச்சயம் உறுதியாக இருப்பார்கள். நிச்சயமாக ஏலம் எடுக்க மாட்டார்கள். பினாமி வைத்து எடுத்தால்கூட நிச்சயமாகக் கண்டுபிடித்து இந்த அவையில் வெளியிடுவேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு (சிரிப்பு) இந்த அளவிலே என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. கே. ரமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மானியத்தின் மீது நடந்த விவாதத்தில் அவர்களுடைய தெளிவான, நல்ல பல சலுகைகளோடு பல விவரங்களோடு நமக்கு பதில் அளித்து இருக்கிறார்கள். காவலர்களைப் பற்றி வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்கள் பற்றி போன தடவை இந்தச் சட்டமன்றத்திலே நான் எடுத்துச் சொன்ன போது வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்கள் அத்தனை பேர்களையும் வேலைக்கு வந்து சேரும்படி நான் அழைக்கிறேன் என்று அவர் அழைப்பு விடுத்தார்கள். அனேகமாக அவர் இன்று வேலைக்கு வந்து சேர்ந்து இருக்கிறார்கள். இந்தத் தடவை அவர் இப்போது ஒரு பட்டியலைச் சொன்னபோது 9 பேர்களுடைய பெயரைக் கொடுத்தார்கள். இன்னும் சிலர் வேலை சிடைக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி இருக்கிறது. அவர்களும் விண்ணப்பித்தால் அவர்களுக்கு பரிந்து நியாயமான முறையிலே அந்த வேலையைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, காவலர்கள் தங்களுடைய சங்கத்தை உருவாக்குவதற்கு அவர்களுக்கு உரிமைக்கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் சங்கம் எப்படி இயங்கவேண்டும் என்பதற்கு எல்லாம் விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. அதை செய்யவேண்டும் என்று நான் போன தடவை கேட்டபோது அவர் நானே அவர்களுக்கு தலைவனாக நின்று செயல்படுகிறேனே என்று சொன்னார்கள். நான் நம்பினேன் அவர்களுக்கு சங்கம் வைக்க உரிமையைக் கொடுத்து விடுவார் என்று. ஆனால் இதுவரைக்கும் அவர்கள் சங்கம் வைக்க உரிமைக் கொடுத்தார்களா கொடுக்கவில்லையா என்று இரண்டும் எனக்குத் தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு சங்கம் வைக்க உரிமைக் கொடுக்க வேண்டும். ஏன் என்றால் அவர்கள் பிரச்சினையை அவர்களே கூடி கலந்து பேசி அதை வேறு விதமாக மேல் அதிகாரிகளின் தலையீடு இல்லாமல் பயப்படாமல் அவர்கள் அரசுக்கு முன்னால் தெரிவிப்பதற்கு அது தான் சிறந்த முறை. அந்த முறைக்கு அவர் ஏற்பாடு செய்து தரவேண்டும் என்பது என்னுடைய கோரிக்கை. அதைப்பற்றி அவருடைய கருத்தை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.